

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 1

2014. GADA 15. JANVĀRĪ

Saturs

Likumi

1.*	6L/12**	Par Latvijas Republikas valdības un Kataras Valsts valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem	4
2.	7L/12	Grozījums likumā “Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” . . .	22
3.	8L/12	Grozījums Pusvadītāju izstrādājumu topogrāfiju aizsardzības likumā.	23
4.	9L/12	Grozījums Patentu likumā	24
5.	10L/12	Grozījums Dizainparaugu likumā	25
6.	12L/12	Grozījums Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā.	26
7.	13L/12	Grozījumi Maksātspējas likumā	27
8.	14L/12	Grozījumi Autortiesību likumā	31
9.	15L/12	Grozījums likumā “Par individuālo (ģimenes) uzņēmumu un zemnieka vai zvejnieka saimniecību”	35
10.	17L/12	Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli”	36
11.	18L/12	Grozījumi Augstskolu likumā.	39
12.	19L/12	Grozījumi Izglītības likumā	41
13.	20L/12	Grozījumi Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas likumā	42
14.	21L/12	Grozījums likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”	43
15.	22L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	44
16.	23L/12	Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā	49
17.	24L/12	Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”	52
18.	25L/12	Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”	58
19.	26L/12	Grozījums Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā	59
20.	27L/12	Grozījumi likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”	60
21.	28L/12	Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā	61
22.	29L/12	Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”.	64
23.	30L/12	Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā	66
24.	31L/12	Grozījums Valsts probācijas dienesta likumā.	67
25.	32L/12	Iekšējās drošības biroja likums.	68
26.	33L/12	Grozījumi Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā	72
27.	34L/12	Grozījumi Ieslodzījuma vietu pārvaldes likumā	74
28.	35L/12	Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā	76

Paziņojumi

29.	Par Lilijas Kanaviņas atbrīvošanu no Aizkraukles rajona tiesas tiesneša amata	78
30.	Par Ineses Libiņas-Egneres apstiprināšanu par Eiropas Padomes Parlamentārās Asamblejas Latvijas delegācijas vadītāju	78

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

31.	Par Saeimas piekrišanu administratīvā aresta izpildei deputātam Veiko Spolītim	78
32.	Par Ināras Strautiņas atbrīvošanu no Rīgas rajona tiesas tiesneša amata	78
33.	Par Saeimas piekrišanu likumā “Par valsts budžetu 2014. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei	79
34.	Par 2014. gada finanšu pārskata revīziju Valsts kontrolē	79

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

1. 6L/12 Par Latvijas Republikas valdības un Kataras Valsts valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem

1. pants. 2014. gada 26. septembrī Ņujorkā parakstītais Latvijas Republikas valdības un Kataras Valsts valdības līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk — Līgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Līgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Līgums stājas spēkā tā 29. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Līgums latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 17. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 17.12.2014., Nr. 251.

**LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
KATARAS VALSTS VALDĪBAS**

LĪGUMS

**PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ UZ
IENĀKUMA NODOKĻIEM**

Latvijas Republikas valdība un Kataras Valsts valdība,
apliecinādamas vēlēšanos noslēgt Līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu
nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem,
ir vienojušās par turpmāko:

1. pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS LĪGUMS

Šis Līgums attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. pants

NODOKĻI, UZ KO ATTIECAS LĪGUMS

1. Šis Līgums attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas Līgums, konkrēti ir:

- a) Latvijas Republikas gadījumā:
 - (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
 - (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;(turpmāk minēti kā “Latvijas nodokļi”); un
- b) Kataras Valsts gadījumā:
 - (i) ienākuma nodokļi;(turpmāk minēti kā “Kataras nodokļi”).

4. Līgums attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc Līguma parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Līgumā:

- a) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;
- b) termins “Katarā” nozīmē Kataras Valsti, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Kataras Valsts sauszemes teritoriju, iekšējos ūdeņus, teritoriālo jūru ieskaitot tās gultni un zemes dzīles, gaisa telpu virs tām, ekskluzīvo ekonomisko zonu un kontinentālo šelfu, kur Kataras Valsts saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un Kataras nacionālajiem normatīvajiem aktiem īsteno tās suverenās tiesības un jurisdikciju;
- c) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Latviju vai Kataru;
- d) termins “persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību, un jebkuru citu personu apvienību;
- e) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;

- f) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Latvijas gadījumā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi; un
 - (ii) Kataras gadījumā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
- i) termins “valsts piederīgais” attiecībā uz Līgumslēdzēju Valsti nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts piederība;
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem šīs Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Līgumslēdzējām Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo Līgumu, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Līgums, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šis valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants

REZIDENTS

1. Šajā Līgumā termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē:

- a) Latvijas gadījumā jebkuru personu, kurai saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, nodibināšanas vietu vai jebkuru citu pēc būtības līdzīgu kritēriju, un ietver arī Latvijas Republiku un jebkuru tās vietējo pašvaldību vai statūtsabiedrību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām Latvijā nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no Latvijā esošajiem peļņas avotiem.
- b) Kataras gadījumā jebkuru fizisku personu, kuras pastāvīgā dzīvesvieta, vitālo interešu centrs vai tās ierastā mītnes zeme ir Katara un sabiedrību, kas nodibināta Katārā. Termins arī ietver Kataras Valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību, vietējo pašvaldību vai statūtsabiedrību.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abās valstīs vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja atbilstoši iepriekš minētajos a), b) un c) apakšpunktos noteiktajam fiziskās personas rezidences statusu nav iespējams noteikt, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes atrisina šo jautājumu savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas atrisināt šo jautājumu savstarpējas vienošanās ceļā.

5. pants

PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVNICĪBA

1. Šajā Līgumā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu;
- f) telpas, ko izmanto kā preču tirdzniecības vietu;
- g) zemnieku saimniecību vai stādījumus; un
- h) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu izpēti, ieguves vai izmantošanas vietu.

3. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” arī ietver:

- a) Būvprojektu, celtniecības, montāžas vai instalācijas projektu, vai ar šādiem būvdarbiem un projektiem saistītu uzraudzības darbību, bet tikai tad, ja šādi būvdarbi, projekti vai darbības tiek veiktas laika posmā vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 6 (sešus) mēnešus jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā; un
- b) pakalpojumu, tai skaitā konsultatīvo pakalpojumu, sniegšanu, ko veic uzņēmums, nodarbinot šī uzņēmuma darbiniekus vai citu personālu, ko uzņēmums šajā nolūkā piesaistījis, bet tikai tad, ja šāda veida darbības (tā paša vai ar to saistīta projekta ietvaros) Līgumslēdzējā Valstī tiek veiktas laika posmā vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 6 (sešus) mēnešus jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no pirmās un 2. daļas noteikumiem, ja persona, kas nav 6. daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt Līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība attiecīgajā valstī, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4. daļā paredzētās darbības,

kuras veicot noteiktā darbības vietā, šāda noteikta darbības vieta saskaņā ar minēto daļu netiek uzskatīta par pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgās pārstāvniecības Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību. Tomēr, kad šāda aģenta darbība pilnīgi vai gandrīz pilnīgi tiek veikta uzņēmuma labā un šī uzņēmuma un aģenta komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tādiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp neatkarīgiem uzņēmumiem, viņš netiek uzskatīts par neatkarīga statusa aģentu šajā daļā minētajā nozīmē.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

IENĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi un jebkuras opcijas vai līdzīgas tiesības attiecībā uz nekustamo īpašumu, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot. Kuģi un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas.

4. Ja sabiedrības akciju vai citu korporatīvo tiesību īpašumtiesības dod šo akciju vai korporatīvo tiesību īpašniekam tiesības uz sabiedrības turējumā esoša nekustamā īpašuma izmantošanu, tad ienākumam no šo tiesību tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas citā veidā var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas nekustamais īpašums.

5. 1., 3. un 4. daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7. pants

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu Līgumslēdzējā Valstī, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus, kas ir pieļaujami saskaņā ar tās Līgumslēdzējas Valsts, kurā atrodas patstāvīgā pārstāvniecība, nacionālajiem tiesību aktiem.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2. daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij, kā parasti pēc šī principa, noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņa ir ietverti citos šī Līguma pantos atsevišķi aplūkoti ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā valstī.

2. Šī panta piemērošanai uzņēmuma peļņa no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē iekļauj:

- a) peļņu no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes; un
- b) peļņu no konteineru (tajā skaitā piekabju un līdzīga konteineru pārvadāšanas aprīkojuma) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai;

ja šāda iznomāšana vai šāda lietošana, uzturēšana vai iznomāšana notiek papildus uzņēmuma kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē.

3. 1. daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedališanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla; vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla;

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tādiem, kas būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šis valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliek nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja

attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī, ja tā piekrīt korekcijām, kādas ir veiktas pirmajā minētajā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šī Līguma noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants

DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 0 (nulle) procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu patiesais labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība);
- b) 5 (piecus) procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Neatkarīgi no 2. daļas b) apakšpunktā noteiktā, 1. daļā minētajām dividendēm uzliet nodokļus tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir patiesā labuma guvējs, ja:

- a) patiesā labuma guvējs ir Līgumslēdzēja Valsts, politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, statūtsabiedrība vai Centrālā banka;
- b) Latvijas gadījumā patiesā labuma guvējs ir sekojošas organizācijas:
 - (i) Latvijas Garantiju aģentūra;
 - (ii) jebkuras citas institūcijas, par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes;
- c) Kataras gadījumā patiesā labuma guvējs ir sekojošas organizācijas, tik lielā mērā, cik tās pilnībā pieder Katarai:
 - (i) Kataras Investīciju iestāde;
 - (ii) Kataras Holdings;
 - (iii) Kataras Pensiju Fonds;
 - (iv) Kataras Attīstības Banka; un
 - (v) jebkuras citas institūcijas, par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.

4. Termiņš “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī tādu ienākumu no citām korporatīvajām tiesībām, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

5. 1. 2. un 3. daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja sabiedrība – Līgumslēdzēja Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzēja Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādu nodokļu šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī, nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants

PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzēja Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzēja Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzēja Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzēja Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 0 (nulle) procentus no procentu kopapjoma, ja procentu patiesais labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība);
- b) 5 (piecus) procentus no procentu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no 2. daļā noteiktā, 1. daļā minētajiem procentiem uzliet nodokļus tikai tajā Līgumslēdzēja Valstī, kuras rezidents ir patiesā labuma guvējs, ja:

- a) patiesā labuma guvējs ir Līgumslēdzēja Valsts, politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, statūtsabiedrība vai Centrālā banka;
- b) Latvijas gadījumā patiesā labuma guvējs ir sekojošas organizācijas:
 - (i) Latvijas Garantiju aģentūra;
 - (ii) jebkuras citas institūcijas, par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes;
- c) Kataras gadījumā patiesā labuma guvējs ir sekojošas organizācijas, tik lielā mērā, cik tās pilnībā pieder Katarai:
 - (i) Kataras Investīciju iestāde;
 - (ii) Kataras Holdings;
 - (iii) Kataras Pensiju Fonds;
 - (iv) Kataras Attīstības Banka; un
 - (v) jebkuras citas institūcijas, par kurām laika gaitā savstarpēji vienojušās Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes.

4. Šajā pantā termins “procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins “procenti” neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10. panta 4. daļas noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm. Šī panta noteikumu piemērošanai soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzēja Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzēja Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šī Līguma pārējos noteikumus.

12. pants

AUTORATLĪDZĪBAS

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tās rodas, bet, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 5 (piecus) procentus no autoratlīdzības kopapjoma.

3. Termiņš "autoratlīdzība" šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu un filmu, ierakstu vai disku, radio vai televīzijas pārraidēm, jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna, slepenas formulas vai procesa izmantošanu vai tiesībām to izmantot, vai par rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai par tiesībām to izmantot, vai par informāciju saistībā ar rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.

4. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šī Līguma pārējos noteikumus.

13. pants

KAPITĀLA PIEAUGUMS

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst atsavinot akcijas vai jebkāda veida pielīdzināmu līdzdalību, kas vairāk nekā 50 (piecdesmit) procentus no to vērtības tieši vai netieši gūst no otrā Līgumslēdzējā Valstī esoša nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī. Tomēr šajā daļā minētie nosacījumi netiek piemēroti attiecībā uz 10. panta 3. daļā minētajām iestādēm un uzņēmumiem.

3. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kurš ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kura izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) atsavināšanas vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

4. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus vai gaisa kuģus, gūst, atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šo kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot jebkuru tādu īpašumu, kas nav 1., 2., 3. un 4. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot tālāk minētos apstākļos, kad šādam ienākumam var uzlikt nodokļus arī otrā Līgumslēdzējā Valstī:

- a) ja šai personai savas darbības veikšanai ir regulāri pieejama pastāvīgā bāze otrā Līgumslēdzējā Valstī; šādā gadījumā otrā Līgumslēdzējā Valstī ienākumam var uzlikt nodokļus, bet tikai tik lielā mērā, kādā tas ir attiecināms uz šo pastāvīgo bāzi; vai
- b) ja šī persona uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 (vienu simtu astoņdesmit trīs) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā; šādā gadījumā otrā Līgumslēdzējā Valstī var uzlikt nodokļus tai ienākumu daļai, kas gūta par šīs personas šajā valstī veiktajām darbībām.

2. Termins “profesionālie pakalpojumi” īpaši ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15. pants

ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Saskaņā ar 16., 18., 19., 20. un 21. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 (vienu simtu astoņdesmit trīs) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, darba algai, samaksai, piemaksai un citai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts aviosabiedrības vai kuģniecības uzņēmuma augstākā līmeņa vadītājs, kurš savu darbību veic otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī.

16. pants

DIREKTORU ATALGOJUMS

Direktoru atalgojumam un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17. pants

MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. un 15. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. Ienākums, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no otrā Līgumslēdzējā Valstī veiktajām šī panta 1. un 2. daļā noteiktajām darbībām, tiek atbrīvots no nodokļu uzlikšanas šajā otrā valstī, ja šis otras valsts apmeklējums pilnībā vai galvenokārt tiek finansēts no pirmās minētās valsts, tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību līdzekļiem, vai tas notiek Līgumslēdzēju Valstu valdību līguma par sadarbību kultūras jomā, vai savstarpējas vienošanās ietvaros.

18. pants

PENSIJAS UN IKGADĒJIE MAKSĀJUMI

1. Saskaņā ar 19. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, un ikgadējiem maksājumiem ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Neatkarīgi no šī panta 1. daļas noteikumiem un 19. panta 2. daļas noteikumiem, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas tiek maksāta saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts sociālās apdrošināšanas sistēmu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

3. Jēdziens “ikgadējie maksājumi” nozīmē noteiktu summu, ko periodiski izmaksā noteiktos termiņos visā dzīves garumā vai konkrētā, vai nosakāmā laika periodā saskaņā ar pienākumu veikt maksājumus pret iepriekš saņemtu atbilstošu un pilnīgu atlīdzību naudā vai mantās naudas vērtībā.

19. pants

VALSTS DIENESTS

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī;

b) tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā otrā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs otras valsts rezidents, kas:

(i) ir šīs otras valsts piederīgais; vai

(ii) nav kļuvis par šīs otras valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.

2. a) Jebkurai pensijai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī;

b) tomēr šādai pensijai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs otras valsts rezidents un valsts piederīgais.

3. 15., 16., 17. un 18. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, citai līdzīgai atlīdzībai un pensijai, ko izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20. pants

SKOLOTĀJI UN PĒTNIEKI

1. Atlīdzība, ko par veikto mācību vai pētniecības darbu saņem fiziskā persona, kura ierodas Līgumslēdzējā Valstī, lai mācītu vai nodarbotos ar pētniecības darbu universitātē, koledžā, muzejā vai citā šīs Līgumslēdzējas Valsts atzītā izglītības vai zinātniskā iestādē vai oficiālas kultūras apmaiņas programmas ietvaros un kura ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek atbrīvota no nodokļu uzlikšanas pirmajā minētajā valstī laika periodā, kas nepārsniedz 2 (divus) gadus no datuma, kad šī persona pirmoreiz ieradās minētajā nolūkā.

2. Šī panta 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas gūts par pētniecības darbu, ja šis pētniecības darbs tiek veikts nevis sabiedriskajās interesēs, bet galvenokārt kādas noteiktas personas vai personu privātajās interesēs.

21. pants

STUDENTI UN STAŽIERI

1. Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šo maksājumu avots neatrodas šajā valstī.

2. Attiecībā uz maksājumiem, kas nav norādīti šī panta 1. daļā, un attiecībā uz atlīdzību par atkarīgiem individuāliem pakalpojumiem, kas sniegti studiju vai stažēšanās laikā, studentam, māceklim vai stažierim ir tiesības uz tādiem pašiem ienākuma nodokļu atbrīvojumiem,

atvieglojumiem vai samazinājumiem, kādi ir pieejami tās Līgumslēdzējas Valsts, kuru viņš apmeklē, rezidentiem.

22. pants

CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav minēti šī Līguma iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

23. pants

NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Latvijas gadījumā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Līgumu var uzlikt nodokļus Katarā, tad, ja vien Latvijas nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Katarā samaksāto ienākuma nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Katarā.

2. Kataras gadījumā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

ja Kataras rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Līgumu uzliet nodokļus Latvijā, tad Katara atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Latvijā samaksāto ienākuma nodokli, ar nosacījumu, ka šis samazinājums nepārsniedz nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas attiecībā uz Latvijā gūto ienākumu.

24. pants

DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUŠANA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinātākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem, nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinātākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliet Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civilstāvokli vai ģimenes saistības.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzības un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādam nodokļu uzlikšanai vai jebkādam ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kas ir apgrūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

7. Kataras valsts piederīgo neaplikšana ar nodokļiem atbilstoši Kataras nacionālajiem nodokļu normatīvajiem aktiem netiks uzskatīta par diskriminējošu saskaņā ar šī panta noteikumiem.

25. pants

SAVSTARPĒJĀS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šī Līguma noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 24. panta 1. daļu, tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai 3 (trīs) gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šī Līguma noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šim Līgumam neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzēju Valstu nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Līgumu. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Līgumā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru, kā arī izmantot kompetento iestāžu vai to pārstāvju komisijas starpniecību.

26. pants

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jāveic informācijas, kas ir paredzami svarīga šī Līguma noteikumu vai nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai prasību izpildei attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzējas Valsts, tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības labā, tiktāl, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar šo Līgumu, apmaiņa. Līguma 1. un 2. pants neierobežo informācijas apmaiņu.

2. Saskaņā ar 1. daļā noteikto jebkura informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informāciju, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un var tikt izpausta tikai tām personām vai iestādēm (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas 1. daļā minēto nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, likuma izpildē

vai lietu iztiesāšanā, vai apelāciju izskatīšanā. Šīm personām vai iestādēm šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos.

3. Nekādā gadījumā 1. un 2. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*order public*).

4. Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāizmanto savi informācijas iegūšanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija otrai valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Iepriekšējā teikumā minētais pienākums ir pakļauts uz 3. daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

5. Nekādā gadījumā 3. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar īpašumtiesībām personā.

27. pants

DIPLOMĀTISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Šī Līguma noteikumi neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

28. pants

PRIEKŠROCĪBU IEROBEŽOŠANA

1. Neatkarīgi no šī Līguma citos pantos minētā Līgumslēdzējas Valsts rezidentam otra Līgumslēdzēja Valsts nepiešķir šajā Līgumā noteiktos atvieglojumus nodokļu samazinājuma vai atbrīvojuma veidā, ja šāda rezidenta vai ar to saistītās personas galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir bijis izmantot šajā Līgumā noteiktos atvieglojumus.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti institūcijām un vienībām, kas minētas 10. panta 3. daļā.

29. pants

STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Līgumslēdzējas Valstis pa diplomātiskajiem kanāliem rakstiski informē viena otru par to, ka ir izpildītas to normatīvajos aktos noteiktās procedūras, lai šis Līgums stātos spēkā. Līgums stājas spēkā ar datumu, kad saņemts pēdējais minētais paziņojums.

2. Šī Līguma noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī par samaksājām vai ieskaitītajām summām, kas gūtas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Līgums stājas spēkā; un

- b) attiecībā uz pārējiem nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā Līgums stājas spēkā.

30. pants

DARBĪBAS IZBEIGŠANA

1. Šis Līgums ir spēkā, līdz Līgumslēdzēja Valsts izbeidz tā darbību. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt Līguma darbību, pēc 5 (piecu) gadu perioda no šī Līguma spēkā stāšanās datuma beigām, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz 6 (sešus) mēnešus pirms jebkura kalendārā gada, kas seko minētajam periodam, beigām.

2. Šī Līguma darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī par samaksātajām vai ieskaitītajām summām, kas gūtas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums; un
- b) attiecībā uz pārējiem nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Līgumu ir parakstījuši.

Sastādīts Ņujorkā divos eksemplāros 2014. gada 26. septembrī, katrs latviešu, arābu un angļu valodā, turklāt visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas

valdības vārdā

Edgars Rinkēvičs

Ārlietu ministrs

Kataras Valsts

valdības vārdā

Ahmeds bin Jasims Al Thani

Ekonomikas ministrs

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

2. 7L/12 Grozījums likumā “Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm”

Izdarīt likumā “Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 14. nr.; 2001, 23. nr.; 2004, 23. nr.; 2007, 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 174. nr.; 2014, 140. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt visā likumā vārdus “Rīgas apgabaltiesa” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa” (attiecīgā locījumā).

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 17. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 17.12.2014., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

3. 8L/12 Grozījums Pusvadītāju izstrādājumu topogrāfiju aizsardzības likumā

Izdarīt Pusvadītāju izstrādājumu topogrāfiju aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 8. nr.; 2007, 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2014, 140. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 15. panta pirmajā daļā vārdus “Rīgas apgabaltiesai” ar vārdiem “Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai”.

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 17. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 17.12.2014., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

4. 9L/12 Grozījums Patentu likumā

Izdarīt Patentu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2007, 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 174. nr.; 2011, 202. nr.; 2014, 140. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 65. panta otrajā daļā vārdus “Rīgas apgabaltiesa” ar vārdiem “Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa”.

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 17. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 17.12.2014., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

5. 10L/12 Grozījums Dizainparaugu likumā

Izdarīt Dizainparaugu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 23. nr.; 2007, 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2014, 140. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt 49. panta pirmajā daļā vārdus “Rīgas apgabaltiesa” ar vārdiem “Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa”.

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 11. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 17. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 17.12.2014., Nr. 251.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

6. 12L/12 Grozījums Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā

Izdarīt Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 16. nr.; 2009, 2. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196., 205. nr.; 2011, 60. nr.; 2012, 100. nr.; 2013, 187., 227. nr.; 2014, 172. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 41. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja kredītiestāde vai apdrošināšanas komersants, kas veic dzīvības apdrošināšanu, ir kredītinformācijas lietotājs Kredītinformācijas biroju likuma izpratnē, tam ir tiesības saņemt šā panta otrās daļas 1., 2., 3., 5., 6. un 7. punktā minētās ziņas arī ar kredītinformācijas biroja starpniecību. Kredītinformācijas birojs pēc kredītinformācijas lietotāja pieprasījuma no attiecīgā reģistra pieprasa un saņem šā panta otrās daļas 1., 2., 3., 5., 6. un 7. punktā minētās ziņas. Saņemtās ziņas kredītinformācijas birojs neizmanto citiem mērķiem kā vien šo ziņu nodošanai nemainītā veidā kredītinformācijas lietotājam, kas tās pieprasījis, un pēc ziņu nodošanas kredītinformācijas lietotājam tās neuzglabā.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

7. 13L/12 Grozījumi Maksātnespējas likumā

Izdarīt Maksātnespējas likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 124., 170. nr.; 2012, 33., 63. nr.; 2013, 142., 188. nr.; 2014, 204. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 17. pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Lēmumu par administratora sertifikāta darbības izbeigšanu pieņem, ja pēdējo divu administratora sertifikāta darbības gadu laikā Maksātnespējas administrācija divas reizes ir atzinusi normatīvo aktu pārkāpumus administratora darbībā.”

2. Papildināt 18. panta pirmās daļas 7. punktu pēc vārdiem “administratora sertifikāta darbības” ar vārdu “apturēšanas”.

3. Pārejas noteikumos:

izteikt 11.— 26. punktu šādā redakcijā:

“11. Visi šā likuma grozījumi, kas stājas spēkā 2015. gada 1. martā, ir piemērojami visiem līdz 2015. gada 28. februārim uzsāktajiem procesiem, izņemot šo pārejas noteikumu 12., 13., 14., 15., 16. un 17. punktā minētos gadījumus.

12. Grozījumi, kas stājas spēkā 2015. gada 1. martā attiecībā uz nodrošinātā kreditora statusu personām, kuru prasījuma tiesības pret trešajām personām ir nodrošinātas ar komercķīlu, zemesgrāmatā vai kuģu reģistrā reģistrētu hipotēku uz parādnieka mantu, kā arī uz personām, kuru prasījuma tiesības ir atkarīgas no nosacījuma iestāšanās, piemērojami maksātnespējas procesos, kas pasludināti, sākot ar 2015. gada 1. martu, un tiesiskās aizsardzības procesa lietās, kuras ierosinātas, sākot ar 2015. gada 1. martu.

13. Tiesiskās aizsardzības procesos, kas ierosināti, bet nav pasludināti līdz 2015. gada 28. februārim, administrators sniedz pamatotu viedokli par to, vai tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā un tam pievienotajos dokumentos norādītie kreditoru prasījumi ir pirmsšķietami (*prima facie*) pamatoti, ja to lūdz kāds no kreditoriem.

14. Tiesiskās aizsardzības procesos, kas pasludināti līdz 2015. gada 28. februārim, netiek piemēroti šā likuma 38., 40. un 42. panta grozījumi, kas stājas spēkā 2015. gada 1. martā.

15. Izsoles, kuras izsludinātas līdz 2015. gada 1. martam, pabeidzamas atbilstoši šā likuma regulējumam, kas bija spēkā līdz 2015. gada 28. februārim.

16. Šā likuma XVII nodaļas “Darījumu apstrīdēšana” grozījumi ir piemērojami maksātnespējas procesos, kas pasludināti, sākot ar 2015. gada 1. martu.

17. Šā likuma D sadaļas un E sadaļas XXX nodaļas grozījumi, kas stājas spēkā 2015. gada 1. martā, ir piemērojami fiziskās personas maksātnespējas procesos, kas pasludināti, sākot ar 2015. gada 1. martu.

18. Ja fiziskās personas maksātnespējas procesa saistību dzēšanas process ir pasludināts līdz šā likuma 148. panta sestās daļas, 155. panta otrās, trešās un ceturtais daļas grozījumu spēkā stāšanās dienai un nav izbeigts, fiziskajai personai ir tiesības 30 dienu laikā no šo grozījumu spēkā stāšanās dienas iesniegt sava saistību dzēšanas plāna grozījumus apstiprināšanai tiesā.

19. Ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam “Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju” un nav izbeigts, administrators līdz 2015. gada 31. augustam iesniedz tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu sakarā ar bankrota procedūras

pabeigšanu. Ja minētajā procesā līdz 2015. gada 28. februārim ir uzsākts mierizlīgums vai sanācija, attiecīgo maksātnespējas procesa stāvokļa risinājumu īsteno likumā "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" noteiktajā kārtībā.

20. Ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts, administrators līdz 2015. gada 31. decembrim iesniedz tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa lietas izbeigšanu sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu. Ja minētajā procesā līdz 2015. gada 28. februārim ir uzsākts izlīgums, sanācija vai tiesiskās aizsardzības process (ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process), attiecīgo maksātnespējas procesa stāvokļa risinājumu īsteno kārtībā, kāda noteikta Maksātnespējas likumā, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim.

21. Kreditoru sapulce līdz 2015. gada 31. augustam var pieņemt lēmumu par mierizlīguma, izlīguma, sanācijas vai tiesiskās aizsardzības procesa piemērošanu atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas bija spēkā dienā, kad tika uzsākts attiecīgais maksātnespējas process.

22. Ja šo pārejas noteikumu 19., 20. un 21. punktā minētajā kārtībā uzsākto mierizlīgumu, izlīgumu, sanāciju vai tiesiskās aizsardzības procesu (ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesu) pārtrauc pēc 2015. gada 28. februāra, administrators uzsāk bankrota procedūru, piemērojot likuma normas, kas bija spēkā dienā, kad tika uzsākts attiecīgais maksātnespējas process.

23. Ja administrators ir uzsācis bankrota procedūru pēc šo pārejas noteikumu 21. punktā minētajiem gadījumiem, pieteikumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu administrators iesniedz tiesā gada laikā no bankrota procedūras uzsākšanas dienas, piemērojot likuma normas, kas bija spēkā dienā, kad tika uzsākts attiecīgais maksātnespējas process.

24. Ja administrators šo pārejas noteikumu 19. un 20. punktā minēto pieteikumu neiesniedz tiesā šajos punktos noteiktajos termiņos, Maksātnespējas administrācija iesniedz tiesā pieteikumu par administratora atcelšanu no administratora pienākumu pildīšanas attiecīgajā maksātnespējas procesā, izņemot gadījumu, kad:

- 1) maksātnespējas procesu nevar izbeigt sakarā ar uzsākto tiesvedību civillietās vai administratīvajās lietās;
- 2) saskaņā ar Maksātnespējas administrācijas vērtējumu maksātnespējas procesu nevar izbeigt pamatotu iemeslu dēļ;
- 3) parādnieks, kuram pasludināts maksātnespējas process, ir atzīts par cietušo kriminālprocesā.

25. Šo pārejas noteikumu 24. punkta 1. apakšpunktā paredzētajos gadījumos Maksātnespējas administrācija uzliek administratoram tiesisko pienākumu līdz 2015. gada 30. novembrim (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2016. gada 31. martam (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) saskaņā ar likuma normām, kas bija spēkā dienā, kad tika uzsākts attiecīgais maksātnespējas process, sasaukt kreditoru sapulci jautājuma izlemšanai par tiesvedības turpināšanu. Ja kreditoru sapulce nobalso par tiesvedības neturpināšanu, administrators uzsāk vai pabeidz mantas pārdošanu, apmierina kreditoru prasījumus un līdz 2016. gada 30. novembrim (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2017. gada 31. decembrim (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) iesniedz tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu. Ja kreditoru sapulce nobalso par tiesvedības turpināšanu, administrators līdz 2016. gada 30. novembrim (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2017. gada 31. decembrim (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) sasauk nākamo kreditoru sapulci jautājuma izlemšanai

par iespējām izbeigt maksātnespējas procesu vai tiesvedības turpināšanu. Lēmums uzskatāms par pieņemtu, ja to atbalsta trīs ceturtdaļas no klātesošajiem balsstiesīgajiem kreditoriem.

26. Šo pārejas noteikumu 24. punkta 2. apakšpunktā paredzētajos gadījumos Maksātnespējas administrācija uzliek administratoram tiesisko pienākumu līdz 2015. gada 30. novembrim (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2016. gada 31. martam (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) saskaņā ar likuma normām, kas bija spēkā dienā, kad tika uzsākts attiecīgais maksātnespējas process, sasaukt kreditoru sapulci jautājuma izlemšanai par bankrota procedūras pabeigšanu. Ja kreditoru sapulce nobalso par bankrota procedūras pabeigšanu, administrators uzsāk vai pabeidz mantas pārdošanu, apmierina kreditoru prasījumus un līdz 2016. gada 30. novembrim (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2017. gada 31. decembrim (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) iesniedz tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu. Ja kreditoru sapulce nenobalso par veicamajām darbībām bankrota procedūras pabeigšanai, administrators līdz 2016. gada 30. novembrim (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2017. gada 31. decembrim (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) sasauc nākamo kreditoru sapulci jautājuma izlemšanai par iespējām izbeigt maksātnespējas procesu. Lēmums uzskatāms par pieņemtu, ja to atbalsta trīs ceturtdaļas no klātesošajiem balsstiesīgajiem kreditoriem.”;

izteikt 28. punktu šādā redakcijā:

“28. Ja tiesa atceļ administratoru no administratora pienākumu pildīšanas attiecīgajā maksātnespējas procesā, pamatojoties uz šo pārejas noteikumu 24. punktā minēto Maksātnespējas administrācijas pieteikumu, jaunais administrators uzsāk vai pabeidz mantas pārdošanu, apmierina kreditoru prasījumus un līdz 2016. gada 31. augustam (ja maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši likumam "Par uzņēmumu un uzņēmēj sabiedrību maksātnespēju" un nav izbeigts) vai līdz 2016. gada 31. decembrim (ja juridiskās personas maksātnespējas process ir uzsākts atbilstoši Maksātnespējas likumam, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim, un nav izbeigts) iesniedz tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu sakarā ar bankrota procedūras pabeigšanu.”;

izteikt 30. un 31. punktu šādā redakcijā:

“30. Lai nodrošinātu šo pārejas noteikumu 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28. un 29. punktā minēto pienākumu izpildi, administrators informāciju kreditoriem var sniegt šā likuma 81. panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā. Kreditori līdz 2015. gada 1. aprīlim iesniedz administratoram iesniegumu, kurā norāda savu elektroniskā pasta adresi.

31. Ja konstatē pretrunu starp dažāda maksātnespējas procesa regulējuma normām, šo pārejas noteikumu 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. un 30. punkta izpildei piemēro to tiesību normu, kura bija spēkā dienā, kad tika uzsākts attiecīgais maksātnespējas process, ja vien šo pārejas noteikumu 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21. un 22. punktā nav noteikts citādi.”;

izteikt 33. punktu šādā redakcijā:

“33. Šā likuma 147. panta sestā daļa ir piemērojama fizisko personu maksātnespējas procesā tikai attiecībā uz to mantu, uz kuru nodrošinājums ir nodibināts pēc 2015. gada 1. marta.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 34. punktu šādā redakcijā:

“34. 2014. gada 25. septembrī Saeimā pieņemtā likuma “Grozījumi Maksātnespējas likumā” 1.—76. pants stājas spēkā 2015. gada 1. martā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

8. 14L/12 Grozījumi Autortiesību likumā

Izdarīt Autortiesību likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11. nr.; 2003, 8. nr.; 2004, 10. nr.; 2007, 6. nr.; 2008, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.; 2011, 58. nr.; 2013, 87., 188., 243. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 18. panta otrajā daļā vārdu “nodaļā” ar vārdu “likumā”.
2. Aizstāt 35. panta sestās daļas 2. punktā skaitli un vārdu “1. punkta” ar vārdiem “pirmās daļas”.
3. Papildināt likumu ar IX¹ nodaļu šādā redakcijā:

“IX¹ nodaļa

Nenosakāmu autortiesību subjektu darbu izmantošana

62.¹ pants. Nenosakāmu autortiesību subjektu darbi

(1) Ievērojot šajā nodaļā noteikto, bibliotēkām, izglītības iestādēm un muzejiem, kā arī arhīviem, iestādēm, kuru funkcijās ietilpst filmu vai skaņu ierakstu saglabāšana, un sabiedriskajām raidorganizācijām to krājumos iekļautus nenosakāmu autortiesību subjektu darbus bez autortiesību un blakustiesību subjektu piekrišanas atļauts:

1) reproducēt, lai izgatavotu to kopijas ciparu formātā, indeksētu, katalogizētu, saglabātu vai restaurētu, padarītu pieejamus sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā;

2) padarīt pieejamus sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā.

(2) Nenosakāmu autortiesību subjektu darbi šā likuma izpratnē ir bibliotēku, izglītības iestāžu un muzeju krājumos, kā arī arhīvu un to iestāžu krājumos, kuru funkcijās ietilpst filmu vai skaņu ierakstu saglabāšana, iekļauti darbi un blakustiesību objekti, kuri ir pirmo reizi publicēti vai pārraidīti kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un kuru tiesību subjektus pēc rūpīgas meklēšanas nav izdevies noskaidrot vai atrast:

- 1) darbi, kas publicēti kā grāmatas, žurnāli, laikraksti vai citi rakstveida materiāli;
- 2) audiovizuāli darbi, tai skaitā kinematogrāfiski darbi, un to fiksācijas;
- 3) fonogrammas;
- 4) darbi un blakustiesību objekti, kas iekļauti šajā daļā minētajos darbos un blakustiesību objektos.

(3) Nenosakāmu autortiesību subjektu darbi šā likuma izpratnē ir arī sabiedrisko raidorganizāciju arhīvos iekļautie līdz 2002. gada 31. decembrim radītie audiovizuālie darbi, tai skaitā kinematogrāfiski darbi, to fiksācijas un fonogrammas, kā arī darbi un blakustiesību objekti, kas iekļauti iepriekšminētajos darbos un blakustiesību objektos, ja attiecīgie darbi vai blakustiesību objekti ir pirmo reizi publicēti vai pārraidīti kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un to tiesību subjektus pēc rūpīgas meklēšanas nav izdevies noskaidrot vai atrast.

(4) Darbus un blakustiesību objektus, kuri nav publicēti vai pārraidīti, atļauts izmantot šajā pantā noteiktajā kārtībā, ja šā panta pirmajā daļā minētā institūcija, kas vēlas tos izmantot, ar attiecīgo tiesību subjektu atļauju ir padarījusi tos pieejamus sabiedrībai citādā veidā un ir pamats pieņemt, ka tiesību subjekti nebūtu iebilduši pret šā panta pirmajā daļā norādīto izmantošanu.

(5) Darbus un blakustiesību objektus, kam ir vairāki tiesību subjekti, no kuriem ne visus pēc rūpīgas meklēšanas ir izdevies noskaidrot un atrast, var izmantot kā nenosakāmu autortiesību subjektu darbus, ja noskaidrotie un atrastie tiesību subjekti ir piekrituši šā panta pirmajā daļā norādītajai izmantošanai.

(6) Šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas ir tiesīgas izmantot nenosakāmu autortiesību subjektu darbus tikai tādā apjomā, kāds nepieciešams, lai sasniegtu mērķus, kuri saistīti ar šo institūciju uzdevumiem, kurus tās veic sabiedrības interesēs, jo īpaši lai saglabātu vai restaurētu to krājumos iekļautos darbus un blakustiesību objektus, kā arī lai kultūras pieejamības un vispārējās izglītošanas nolūkā nodrošinātu piekļuvi to krājumiem, tai skaitā ciparu formātā. Izmantojot nenosakāmu autortiesību subjektu darbus, šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas norāda noskaidrotos autorus un citus tiesību subjektus.

(7) Šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas ir tiesīgas gūt ieņēmumus no nenosakāmu autortiesību subjektu darbu izmantošanas tikai tādā apjomā, lai segtu izmaksas, kas šīm institūcijām radušās, izgatavojot attiecīgo darbu vai blakustiesību objektu kopijas ciparu formātā un padarot tos pieejamus sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā.

62.² pants. Tiesību subjektu rūpīga meklēšana un tās dokumentēšana

(1) Šā likuma 62.¹ pantā minētos katra darba un blakustiesību objekta tiesību subjektus meklē ar lielāko rūpību, lai noteiktu, vai tas ir nenosakāmu autortiesību subjektu darbs. Tiesību subjektus rūpīgi meklē, pirms uzsākta attiecīgā darba vai blakustiesību objekta izmantošana, un to dara labā ticībā, izmantojot šā panta astotajā daļā minētos informācijas avotus, tajā Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā attiecīgais darbs vai blakustiesību objekts publicēts vai pārraidīts pirmo reizi, izņemot šā panta otrajā un trešajā daļā norādītos gadījumus. Ja ir pamats uzskatīt, ka informācija par tiesību subjektiem pieejama citā valstī, tiesību subjektu rūpīgas meklēšanas ietvaros izmanto arī šajā valstī pieejamos informācijas avotus.

(2) Ja audiovizuālā, tai skaitā kinematogrāfiskā, darba producenta atrašanās vieta vai pastāvīgā dzīvesvieta (domicils) ir Eiropas Savienības dalībvalstī, šā darba tiesību subjektu rūpīgi meklē attiecīgajā dalībvalstī.

(3) Šā likuma 62.¹ panta ceturtajā daļā minēto darbu un blakustiesību objektu tiesību subjektus rūpīgi meklē tajā Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā saimniecisko darbību veic institūcija, kas attiecīgo darbu vai blakustiesību objektu ar tiesību subjekta atļauju ir padarījusi pieejamu sabiedrībai.

(4) Tiesību subjektu rūpīgu meklēšanu veic šā likuma 62.¹ panta pirmajā daļā minētā institūcija vai tās pilnvarota trešā persona.

(5) Institūcija, kas veic tiesību subjektu rūpīgu meklēšanu vai šim nolūkam pilnvarojusi trešo personu, dokumentē meklēšanas gaitu un rezultātus, lai pamatotu to, ka tiesību subjekti meklēti rūpīgi. Pēc rūpīgas meklēšanas attiecīgā institūcija Latvijas Nacionālajai bibliotēkai nosūta:

- 1) tiesību subjekta rūpīgas meklēšanas rezultātus, kas pamato darba vai blakustiesību objekta atzīšanu par nenosakāmu autortiesību subjektu darbu;
- 2) informāciju par veidiem, kādos institūcija izmanto nenosakāmu autortiesību subjektu darbu;
- 3) informāciju par nenosakāmu autortiesību subjektu darba statusa izbeigšanu vai jebkādam izmaiņām šajā statusā attiecībā uz institūcijas izmantotu darbu vai blakustiesību objektu;
- 4) institūcijas kontaktinformāciju, tai skaitā tās nosaukumu, adresi, elektroniskā pasta adresi un tālruņa numuru.

(6) Latvijas Nacionālā bibliotēka pēc šā panta piektajā daļā minētās informācijas saņemšanas nekavējoties pārsūta to Eiropas Savienības aģentūrai "Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs".

(7) Nav jāmeklē to darbu un blakustiesību objektu tiesību subjekti, kuri Eiropas Savienības aģentūras “Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs” datubāzē ir norādīti kā nenosakāmu autortiesību subjektu darbi.

(8) Tiesību subjektu rūpīgas meklēšanas ietvaros izmantojamās informācijas avotus, konsultējoties ar mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, citām autortiesību un blakustiesību subjektu organizācijām un šā likuma 62.¹ panta pirmajā daļā minētajām institūcijām, nosaka un atjauno Kultūras ministrija. Informācijas avotu sarakstu un tā grozījumus Kultūras ministrija publicē oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un ievieto savā mājaslapā.

62.³ pants. Nenosakāmu autortiesību subjektu darba statusa izbeigšana

(1) Tiesību subjektiem, kurus pēc rūpīgas meklēšanas nav izdevies noskaidrot vai atrast un kuru darbi vai blakustiesību objekti atzīti par nenosakāmu autortiesību subjektu darbiem vai pielīdzināti tiem saskaņā ar šā likuma 62.¹ panta piekto daļu, ir tiesības pieprasīt, lai institūcija, kas veica tiesību subjektu meklēšanu, izbeidz nenosakāmu autortiesību subjektu darba statusu attiecībā uz konkrēto darbu vai blakustiesību objektu. Šādam pieprasījumam jābūt pamatotam.

(2) Pēc šā panta pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas institūcija, kas veica attiecīgā darba vai blakustiesību objekta tiesību subjektu rūpīgu meklēšanu, nekavējoties izskata šo pieprasījumu un izbeidz nenosakāmu autortiesību subjektu darba statusu, pārtraucot attiecīgā darba vai blakustiesību objekta izmantošanu un par statusa izbeigšanu informējot Latvijas Nacionālo bibliotēku.

(3) Ja institūcija, kas veica tiesību subjektu rūpīgu meklēšanu, vairs nepastāv, tiesību subjektiem, kurus pēc rūpīgas meklēšanas nav izdevies noskaidrot vai atrast un kuru darbi vai blakustiesību objekti atzīti par nenosakāmu autortiesību subjektu darbiem vai pielīdzināti tiem saskaņā ar šā likuma 62.¹ panta piekto daļu, ir tiesības pieprasīt, lai Latvijas Nacionālā bibliotēka izbeidz nenosakāmu autortiesību subjektu darba statusu attiecībā uz konkrēto darbu vai blakustiesību objektu.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētie tiesību subjekti ir tiesīgi par darba vai blakustiesību objekta izmantošanu saņemt taisnīgu atlīdzību no institūcijas, kas izmantojusi attiecīgo darbu vai blakustiesību objektu.

(5) Nosakot šā panta ceturtajā daļā minētās atlīdzības lielumu, ņem vērā:

- 1) darba vai blakustiesību objekta izmantošanas apjomu un mērķi;
- 2) sabiedrības interesēs veiktos uzdevumus un izmantojuma nozīmi šo uzdevumu veikšanā;
- 3) izmantošanas nekomerciālo raksturu;
- 4) iespējamo kaitējumu, kas ar darba vai blakustiesību objekta izmantošanu nodarīts tiesību subjektam.

(6) Institūcija, kurai ir pienākums izmaksāt tiesību subjektam šā panta ceturtajā daļā minēto atlīdzību, vienojas ar tiesību subjektu par atlīdzības lielumu un izmaksā to saprātīgā termiņā, bet ne vēlāk kā gada laikā pēc tiesību subjekta pieprasījuma saņemšanas, pārskaitot to uz tiesību subjekta norādīto norēķinu kontu.”

4. Aizstāt 67. panta piektajā daļā vārdu “laikrakstā” ar vārdiem “oficiālajā izdevumā”.

5. 68. pantā:

aizstāt pirmās daļas 6. punktā vārdus un skaitli “un 52. pantā” ar skaitļiem un vārdiem “52. un 62.³ pantā”;

papildināt pirmo daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) šā likuma 62.² panta piektās daļas 1. punktā paredzētās informācijas nenosūtīšana pirms attiecīgā darba vai blakustiesību objekta izmantošanas uzsākšanas vai 62.² panta piektās daļas 3. punktā paredzētās informācijas nenosūtīšana uzreiz pēc tam, kad tā kļuvusi zināma institūcijai, kas veica tiesību subjektu rūpīgu meklēšanu vai kas bija tam pilnvarojusi trešo personu.”

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 14. punktu šādā redakcijā:

“14. Kultūras ministrija līdz 2015. gada 1. februārim saskaņā ar šā likuma 62.² panta astoto daļu nosaka tiesību subjektu rūpīgas meklēšanas ietvaros izmantojamās informācijas avotus, publicē to sarakstu oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un ievieto savā mājaslapā.”

7. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 10. punktu šādā redakcijā:

“10) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra direktīvas 2012/28/ES par dažiem atļautiem nenosakāmu autortiesību subjektu darbu izmantošanas veidiem.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

9. 15L/12 Grozījums likumā “Par individuālo (ģimenes) uzņēmumu un zemnieka vai zvejnieka saimniecību”

Izdarīt likumā “Par individuālo (ģimenes) uzņēmumu un zemnieka vai zvejnieka saimniecību” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 6./7., 17., 49./50. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 22. nr.; 2008, 1. nr.; 2009, 6. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt 7. panta trešo daļu.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 18. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

10. 17L/12 Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli”

Izdarīt likumā “Par akcīzes nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 23. nr.; 2004, 8., 10. nr.; 2005, 2., 10., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 2., 14., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 68., 136., 183., 206. nr.; 2011, 65., 204. nr.; 2013, 186., 232. nr.) šādus grozījumus:

1. 4. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) tabakas lapas.”;

papildināt pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Par tabakas lapām uzskatāmas:

- 1) tabakas lapas un citas tabakas izstrādājumu ražošanas izejvielas, kas tiek klasificētas Kombinētās nomenklatūras 2401 10. vai 2401 20. preču pozīcijā;
- 2) homogenizēta vai atjaunota tabaka, kas atbilst Kombinētās nomenklatūras kodam 2403 91 00.”

2. Aizstāt 6.¹ panta otrās daļas 4. punktā skaitļus un vārdus “01. nodaļas 01.1. grupas 01.13.klasē” ar skaitļiem un vārdiem “01. nodaļas 01.1. grupas 01.13. un 01.19.klasē un 01.2. grupas 01.25. un 01.28.klasē”.

3. Papildināt 13. panta pirmo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) tabakas lapām — 60 *euro* (par 1000 gramiem tabakas lapu).”

4. 14. pantā:

papildināt pantu ar 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Dīzeļdegvielai (gāzeļļai) un tādai dīzeļdegvielai (gāzeļļai), kurai ir pievienota no rapšu sēklām iegūta biodīzeļdegviela, nodokli aprēķina pēc likmes 50 *euro* par 1000 litriem, ja attiecīgie naftas produkti tiek iezīmēti (marķēti) saskaņā ar šā likuma 28. pantu un ja tos izmanto atbilstoši šā likuma 18. panta piektajā daļā minētajam veidam, mērķiem un nosacījumiem.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja šā panta pirmās daļas 4. punktā minētajiem naftas produktiem ir pievienota no rapšu sēklu eļļas iegūta biodīzeļdegviela, attiecīgajiem produktiem nodokli aprēķina pēc likmes 332,95 *euro* par 1000 litriem.”

5. Papildināt 17. pantu ar trešo, ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(3) Ar nodokli neapliek tās tabakas lapas, kuras fiziskā persona audzē personiskām vajadzībām ar nosacījumu, ka tās netiek realizētas.

(4) No nodokļa atbrīvo tādas tabakas lapas, kuras tiek audzētas rūpnieciskiem mērķiem un to audzēšanai Zemkopības ministrija ir izsniegusi speciālo atļauju (licenci). Ja izaudzētās tabakas lapas izmanto augsnes uzlabošanas līdzekļu, augu aizsardzības līdzekļu un līdzīgu dārzkopības līdzekļu ražošanā vai piegādā akcīzes preču noliktavai, kas veic darbības ar tabakas izstrādājumiem, nav nepieciešams saņemt šā likuma 2. panta sestajā daļā minēto speciālo atļauju (licenci).

(5) No nodokļa atbrīvo tādas neapstrādātas tabakas lapas, kas nav kaltētas (jēltabaka) un tiek ievestas no ārvalsts (arī no dalībvalsts) to tālākai izmantošanai augsnes uzlabošanas līdzekļu, augu aizsardzības līdzekļu un tamlīdzīgu dārzkopības līdzekļu ražošanā. Ja neapstrādātas tabakas lapas, kas nav kaltētas (jēltabaka), tiek ievestas no ārvalsts (arī no dalībvalsts) to tālākai izmantošanai augsnes uzlabošanas līdzekļu, augu aizsardzības līdzekļu un tamlīdzīgu dārzkopības līdzekļu ražošanā, personai, kura minēto līdzekļu ražošanā izmanto neapstrādātas tabakas lapas, kas nav kaltētas (jēltabaka), vai ir noslēgusi līgumu ar komersantu, kas ražo šādus līdzekļus, nav nepieciešams saņemt šā likuma 2. panta sestajā daļā minēto speciālo atļauju (licenci).”

6. 18. pantā:

izteikt piektās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(5) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā šā likuma 14. panta 2.² daļā noteikto nodokļa likmi piemēro dīzeļdegvielai (gāzeļļai) un tādai dīzeļdegvielai (gāzeļļai), kurai ir pievienota no rapšu sēklu eļļas iegūta biodīzeļdegviela, ja attiecīgie naftas produkti tiek iezīmēti (marķēti) saskaņā ar šā likuma 28. pantu un ja tos izmanto traktortehnikā un lauksaimniecības pašgājējmašīnās lauksaimniecības produkcijas ražošanai, lauksaimniecības zemes apstrādei, kā arī tādās meža vai purva zemes apstrādei, kurā kultivē dzērvenes vai mellenes, un zem zivju dīķiem esošās zemes apstrādei, un ja ir nodrošināti minimālie ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas, bet attiecībā uz zivju dīķiem — ieņēmumi no akvakultūras produkcijas pārdošanas pēdējā noslēgtajā saimnieciskajā gadā (neieskaitot saņemto valsts un Eiropas Savienības atbalstu) no viena pieteiktā hektāra un ir ievēroti šīs daļas 1., 3., 4. un 6. punktā minētie nosacījumi, kā arī izpildīts vismaz viens no šīs daļas 2. punktā minētajiem nosacījumiem:”;

izteikt piektās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) vienā saimnieciskajā gadā (no kārtējā gada 1. jūlija līdz nākamā gada 30. jūnijam) (turpmāk — saimnieciskais gads) rēķina no 60 līdz 130 litriem šīs daļas ievaddaļā minētās degvielas par katru šīs daļas 2. punktā minēto lauksaimniecības produkcijas ražotāja atbalstam deklarēto un apstiprināto lauksaimniecībā izmantojamās zemes hektāru, kā arī tādās meža vai purva zemes hektāru, kur kultivē dzērvenes vai mellenes, vai zemes hektāru zem zivju dīķiem, ņemot vērā šādu sadalījumu atkarībā no audzējamās kultūras:

- a) augkopība — 100 litru uz vienu hektāru,
- b) augļkopība, ogulāji un dārzkopība — 130 litru uz vienu hektāru,
- c) pastāvīgās pļavas un ganības vai aramzemē sētie ilggadīgie zālāji, ja tiek nodrošināts minimālais lauksaimniecības dzīvnieku blīvums vismaz 0,5 nosacītās liellopu vienības uz vienu hektāru (bioloģiskajās saimniecībās blīvums vismaz 0,4 nosacītās liellopu vienības uz vienu hektāru), — 130 litru uz vienu hektāru pastāvīgo pļavu un ganību vai aramzemē sētiem ilggadīgiem zālājiem,
- d) pastāvīgās pļavas un ganības vai aramzemē sētie ilggadīgie zālāji dzīvnieku barības ražošanai — 60 litru uz hektāru,
- e) zeme zem zivju dīķiem — 60 litru uz hektāru,
- f) citas kultūras un platības, kuras ir deklarētas un apstiprinātas vienotā platību maksājuma saņemšanai, — 60 litru uz vienu hektāru;”;

izslēgt piektās daļas 5. punktu;

aizstāt 6.² daļas ievaddaļā vārdus “akcīzes nodokļa atbrīvojuma” ar vārdiem un skaitļiem “šā likuma 14. panta 2.² daļā noteiktās nodokļa likmes”;

izslēgt 6.² daļas 1. punktu;

aizstāt 6.² daļas 4. punktā vārdus “nodokļa atbrīvojumu” ar vārdiem un skaitļiem “šā likuma 14. panta 2.² daļā noteikto nodokļa likmi”;

papildināt 6.² daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) fiskālo marķieri un krāsvielu, ar kuru tiek marķēta šā panta piektās daļas ievaddaļā minētā degviela, kā arī marķētās degvielas aprites nosacījumus.”

7. 21. panta ceturtajā daļā:

papildināt 1. punkta “d” apakšpunktu pēc vārdiem “smēķējamās tabakas” ar vārdiem “vai tabakas lapu”;

papildināt 1.¹ punkta “d” apakšpunktu pēc vārdiem “smēķējamās tabakas” ar vārdiem “vai tabakas lapu”.

8. Papildināt 27. panta trešo daļu ar 1.² punktu šādā redakcijā:

“1²) tabakas lapas;”

9. 28. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc skaitļa un vārdiem “18. panta trešajā” ar vārdiem “un piektajā”;

papildināt ceturto daļu pēc skaitļa un vārdiem “18. panta trešajā” ar vārdiem “un piektajā”.

10. Papildināt 33. panta piektās daļas 2. punkta “c” apakšpunktu pēc vārdiem “smēķējamā tabaka” ar vārdiem “vai tabakas lapas”.

11. Papildināt pārejas noteikumus ar 71., 72., 73., 74., 75. un 76. punktu šādā redakcijā:

“71. Personai, kas, sākot ar 2015. gada 1. aprīli, veic darbības ar šā likuma 4. panta pirmās daļas 4. punktā minētajiem tabakas izstrādājumiem, līdz 2015. gada 31. martam jāsaņem atbilstoša šā likuma 2. panta sestajā daļā minētā speciālā atļauja (licence).

72. Persona, kas 2015. gada 1. aprīlī veic darbības ar šā likuma 4. panta pirmās daļas 4. punktā minētajiem tabakas izstrādājumiem, inventarizē tās glabāšanā esošo tabakas lapu krājumus. Šajā gadījumā inventarizāciju persona veic 2015. gada 1. aprīlī un 15 dienu laikā pēc inventarizācijas (ieskaitot inventarizācijas dienu) iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam inventarizācijas sarakstu.

73. Šā likuma 13. panta pirmās daļas 4. punktā noteikto nodokli tabakas lapām (60 *euro* par 1000 gramiem tabakas lapu) piemēro ar 2018. gada 1. janvāri.

74. No 2015. gada 1. aprīļa līdz 2017. gada 31. decembrim tabakas lapas apliek ar nodokli 55,49 *euro* par 1000 gramiem tabakas lapu.

75. Grozījumi attiecībā uz šā likuma 4., 13., 17., 21., 27., 33. panta papildināšanu stājas spēkā 2015. gada 1. aprīlī.

76. Grozījumi attiecībā uz šā likuma 14. panta papildināšanu ar 2.² daļu, kā arī grozījumi 18. panta piektajā un 6.² daļā un 28. panta pirmajā un ceturtajā daļā stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

11. 18L/12 Grozījumi Augstskolu likumā

Izdarīt Augstskolu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 3. nr.; 2001, 1. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 8. nr.; 2007, 6., 11. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 38., 206. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2012, 190. nr.; 2013, 40., 92., 188. nr.; 2014, 214. nr.) šādus grozījumus:

1. 9. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “Izglītības un zinātnes ministrija” ar vārdiem “Akadēmiskās informācijas centrs”;

izteikt pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Lēmumu par augstskolu un koledžu akreditāciju pieņem sešu mēnešu laikā.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Akadēmiskās informācijas centrs organizē augstskolu un koledžu akreditācijas procesu par maksu saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu maksas pakalpojumu cenrādi.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “izglītības un zinātnes ministrs izsniedz” ar vārdiem “Akadēmiskās informācijas centrs izsniedz izglītības un zinātnes ministra parakstītu”.

2. 55.¹ pantā:

aizstāt trešajā un piektajā daļā vārdus “Izglītības un zinātnes ministrijai” ar vārdiem “Akadēmiskās informācijas centram”;

aizstāt sestajā daļā vārdus “Akreditējot studiju virzienu, kuram atbilst kopīgā studiju programma, Izglītības un zinātnes ministrija ir tiesīga” ar vārdiem “Pieņemot lēmumu par tāda studiju virziena akreditāciju, kuram atbilst kopīgā studiju programma, lēmuma pieņēmējs ir tiesīgs”.

3. 55.² pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Studiju programmu licencēšanu organizē Akadēmiskās informācijas centrs. Akadēmiskās informācijas centrs organizē studiju programmu licencēšanas procesu par maksu saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu maksas pakalpojumu cenrādi.”;

aizstāt otrajā daļā vārdus “Izglītības un zinātnes ministrija” ar vārdiem “Akadēmiskās informācijas centrs”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pirms augstskola vai koledža iesniedz Akadēmiskās informācijas centram iesniegumu par studiju programmas licencēšanu jaunā augstskolas vai koledžas studiju virzienā, augstskola vai koledža iesniedz iesniegumu Izglītības un zinātnes ministrijai par jauna studiju virziena atvēršanu. Lēmumu par jauna studiju virziena atvēršanu attiecīgajā augstskolā vai koledžā pieņem Ministru kabinets, izvērtējis augstskolai vai koledžai pieejamos resursus un atbilstību valsts attīstības prioritātēm. Ja Ministru kabinets pieņem lēmumu atvērt studiju virzienu augstskolā vai koledžā, augstskola vai koledža iesniedz Akadēmiskās informācijas centram iesniegumu par attiecīgajam studiju virzienam atbilstošās studiju programmas licencēšanu.”

4. Papildināt 55.³ pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Studiju virzienu akreditāciju organizē Akadēmiskās informācijas centrs. Akadēmiskās informācijas centrs studiju virzienu akreditācijas procesu organizē par maksu saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu maksas pakalpojumu cenrādi.”

5. Papildināt 59. panta ceturto daļu ar jaunu otro un trešo teikumu šādā redakcijā:

“Grādu un profesionālo kvalifikāciju, kas iegūta Latvijā pirms spēkā esošā grādu un profesionālo kvalifikāciju piešķiršanas regulējuma spēkā stāšanās, šajā likumā noteiktajiem grādiem un profesionālajām kvalifikācijām pielīdzina Akadēmiskās informācijas centrs. Minētā grādu un profesionālo kvalifikāciju pielīdzināšana ir maksas pakalpojums saskaņā ar Ministru kabineta apstiprinātu maksas pakalpojumu cenrādi.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

12. 19L/12 Grozījumi Izglītības likumā

Izdarīt Izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 24. nr.; 1999, 17., 24. nr.; 2000, 12. nr.; 2001, 12., 16., 21. nr.; 2004, 5. nr.; 2007, 3. nr.; 2009, 1., 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 54., 108., 190. nr.; 2013, 142. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 11.¹ panta pirmo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Ārvalstīs izsniegto izglītības dokumentu, kā arī ārvalstīs iegūto akadēmiskos grādus apliecinošu dokumentu ekspertīzes ietvaros sniegtie pakalpojumi ir par maksu. Ministru kabinets nosaka ekspertīzes ietvaros sniegto pakalpojumu cenrādi.”

2. Pārejas noteikumos:

papildināt 26. punktu ar vārdiem un skaitļiem “bet noteikumus, kuri paredzēti šā likuma 14. panta 31. un 34. punktā, — ne vēlāk kā līdz 2017. gada 31. decembrim”;

aizstāt 30. punktā skaitļus un vārdus “2015. gada 1. janvārī” ar vārdiem un skaitļiem “ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī”;

izslēgt 36. punktā skaitli “12.¹”;

papildināt pārejas noteikumus ar 38. un 39. punktu šādā redakcijā:

“38. Grozījumi šā likuma 11.¹ panta pirmajā daļā, kas paredz Ministru kabinetam noteikt dokumentu ekspertīzes ietvaros sniegto maksas pakalpojumu cenrādi, stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

39. Personai, kura iesniegusi ekspertīzei Akadēmiskās informācijas centram ārvalstī izsniegtu izglītības dokumentu vai ārvalstī iegūtu akadēmisko grādu apliecinošu dokumentu līdz 2014. gada 31. decembrim, ekspertīzes ietvaros sniegtie pakalpojumi ir bez maksas.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents **A. Bērziņš**

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

13. 20L/12 Grozījumi Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas likumā

Izdarīt Apgrūtināto teritoriju informācijas sistēmas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 6. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 232., 243. nr.) šādus grozījumus:

Pārejas noteikumos:

aizstāt 3. punkta otrajā teikumā skaitli un vārdu “2015. gada” ar skaitli un vārdu “2017. gada”;
papildināt pārejas noteikumus ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3.¹ Informācijas sistēmas pārzinis pirmreizēji iesniegtos datus Informācijas sistēmā reģistrē,
sākot ar 2016. gada 1. janvāri.”;

aizstāt 5. punktā skaitli un vārdu “2016. gada” ar skaitli un vārdu “2018. gada”.

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

14. 21L/12 Grozījums likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”

Izdarīt likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34. nr.; 1995, 23., 24. nr.; 1997, 4. nr.; 1998, 2., 15. nr.; 1999, 22. nr.; 2001, 15., 23. nr.; 2002, 16. nr.; 2003, 6., 8. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 22. nr.; 2008, 14., 24. nr.; 2009, 2., 15., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199. nr.; 2010, 99. nr.; 2011, 85. nr.; 2012, 50., 108., 203. nr.; 2013, 232. nr.; 2014, 189., 214. nr.) šādu grozījumu:

Papildināt 10. panta otro daļu ar 34. un 35. punktu šādā redakcijā:

- “34) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu;
- 35) normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un kārtībā pieņemt lēmumu par nodokļu maksātāja adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

15. 22L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220. nr.) šādus grozījumus:

1. 11. panta otrajā daļā:

izteikt 23.¹ punktu šādā redakcijā:

“23¹) par reģistrācijas darbībām būvkomersantu reģistrā (ikgadējā nodeva);”;

izslēgt 36.¹ punktu.

2. Izteikt 12. panta pirmās daļas 10. punktu šādā redakcijā:

“10) būvatļaujas izdošanu vai būvniecības ieceres akceptu, izdarot atzīmi paskaidrojuma rakstā vai apliecinājuma kartē, būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā;”

3. Papildināt 15. panta trešo daļu ar 5.² punktu šādā redakcijā:

“5²) nodokļu maksātājam, kas sniedz līzingu un kredītēšanas pakalpojumus, izņemot kredītiestādes, šajā likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā vienu reizi gadā līdz 1. februārim iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informatīvo deklarāciju par fiziskās personas — Latvijas Republikas rezidenta — veiktajiem līzingu un kredīta vai arī tikai līzingu vai tikai kredīta un ar to saistīto procentu maksājumiem, kuru summa mēnesī pārsniedz 360 *euro* vai šādu iemaksu kopsumma kalendārā gada laikā pārsniedz 4320 *euro*. Ministru kabinets nosaka šajā punktā minētajā deklarācijā norādāmās ziņas un tās iesniegšanas kārtību.”

4. 18. panta pirmajā daļā:

papildināt daļu ar 8.¹ punktu šādā redakcijā:

“8¹) nodrošināt nodokļu (nodevu) iekasēšanas publiskumu, ik gadu līdz 1. aprīlim publicējot informāciju par nodokļu maksātāju (komersantu) iepriekšējā taksācijas gadā samaksāto Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) apmēra kopsummu, samazinot to par nodokļu summu, kas atmaksāta no budžeta, atsevišķi norādot iedzīvotāju ienākuma nodokļa kopsummu un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kopsummu, kā arī vidējo nodarbināto personu skaitu.”;

papildināt daļu ar 23. punktu šādā redakcijā:

“23) nodrošināt publiski pieejamu Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēto kvīšu vienoto datubāzi (reģistru).”

5. Izslēgt 20. panta 1. punktā vārdus “un pašvaldības atbilstoši likumam “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli””.

6. Izslēgt 24.¹ panta ceturto daļu.

7. Papildināt 26.¹ pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Nodokļu administrācija ir tiesīga piemērot aizliegumu nodokļu maksātājam — juridiskajai personai vai fiziskajai personai — individuālajam komersantam vai personai, kas reģistrējusies Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicēja, — veikt skaidras naudas darījumus. Aizliegums parādniekam piemērojams, ja saskaņā ar šā likuma 26. panta trešās daļas 1. punktu ir nosūtīts inkasācijas uzdevums naudas līdzekļu norakstīšanai no nodokļu maksātāja — juridiskās personas vai fiziskās personas — individuālā komersanta vai personas, kas reģistrējusies Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicēja, — konta kredītiestādē vai no konta, ko atvērusi jebkura juridiskā persona, kura nav kredītiestāde un kuras komercdarbība ietver bezskaidras naudas maksājumu veikšanu, ja no inkasācijas uzdevuma nosūtīšanas dienas ir pagājušas ne mazāk kā 30 dienas un lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu norādītie nokavētie nodokļu maksājumi nav piedzīti vai iekasēti pilnā apmērā.”

8. Papildināt likumu ar XI nodaļu šādā redakcijā:

“XI nodaļa

Juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšana

60. pants. Nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanas pamats un administratīvā procesa uzsākšana

(1) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības uzsākt procesu par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam no personas, kura ir bijusi šīs juridiskās personas valdes loceklis laikā, kad attiecīgie nokavētie nodokļu maksājumi ir izveidojušies (turpmāk — valdes loceklis), ja tiek izpildīti visi turpmāk minētie kritēriji:

- 1) nokavēto nodokļu maksājumu summa pārsniedz 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsommu;
- 2) lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu ir paziņots juridiskajai personai;
- 3) ir konstatēts, ka pēc nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanās juridiskā persona ir atsavinājusi aktīvus tādai personai, kura attiecībā pret valdes locekli atbilst ieinteresētās personas jēdzienam Maksātnespējas likuma izpratnē;
- 4) ir sastādīts akts par piedziņas neiespējamību;
- 5) juridiskā persona nav izpildījusi Maksātnespējas likumā noteikto pienākumu iesniegt juridiskās personas maksātnespējas procesa pieteikumu.

(2) Ja juridiskajai personai ir vairāki valdes locekļi, viņi par juridiskās personas nokavētajiem nodokļu maksājumiem saskaņā ar šā panta pirmo daļu atbild solidāri.

61. pants. Lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu

(1) Ja ir konstatēti šā likuma 60. panta pirmajā daļā noteiktie kritēriji, Valsts ieņēmumu dienests triju mēnešu laikā no akta par piedziņas neiespējamību sastādīšanas dienas rakstveidā brīdina juridisko personu un valdes locekli, kura pilnvaru laikā nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies, par to, ka tiek uzsākts process par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam no attiecīgā juridiskās personas valdes locekļa. Brīdinājumā norāda periodu, par kādu iesniedzami pierādījumi saskaņā ar šā likuma 61. panta trešo daļu.

(2) Ja juridiskā persona vai valdes loceklis, kura pilnvaru laikā nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies, 15 dienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas iesniedz tiesā tiesiskās aizsardzības procesa vai maksātnespējas procesa pieteikumu, par to rakstveidā informējot Valsts ieņēmumu dienestu, vai veic nokavēto nodokļu maksājumu nomaksu, Valsts ieņēmumu dienests pēc tam, kad pieņemts tiesas nolēmums par tiesiskās aizsardzības procesa

uzsākšanu vai nodokļu maksātāja maksātspējas procesa pasludināšanu, vai Valsts ieņēmumu dienests konstatējis, ka nokavēto nodokļu maksājumu samaksa veikta pilnā apmērā, ne vēlāk kā 10 darbadienu laikā pēc minēto faktu konstatācijas izbeidz procesu par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam no juridiskās personas valdes locekļa.

(3) Ja pastāv objektīvi iemesli maksātspējas procesa pieteikuma neiesniegšanai tiesā, kā arī pierādījumi tam, ka pēc nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanās juridiskās personas aktīvu atsavināšana personai, kas attiecībā pret valdes locekli atzīstama par ieinteresēto personu Maksātspējas likuma izpratnē, atbilst ekonomiskajai būtībai, vai ir pierādījumi, kas apliecina, ka valdes loceklis nav atbildīgs par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanos un juridiskās personas aktīvu atsavināšanu (valdes locekļu pienākumu sadalījums, attaisnojoši iemesli u.tml.), valdes loceklis viena mēneša laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā brīdinājuma saņemšanas dienas informē Valsts ieņēmumu dienestu, iesniedzot par periodu no dienas, kad nokavēto nodokļu maksājumu summa pārsniedz 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, līdz akta par piedziņas neiespējamību sastādīšanas dienai, bet ne vairāk kā par viena gada periodu šādus dokumentus:

- 1) paskaidrojumu, kurā detalizēti norādīti objektīvi iemesli, kādēļ valdes loceklis savu pilnvaru laikā nebija iesniedzis juridiskās personas maksātspējas procesa pieteikumu tiesā;
- 2) kredītiestādēs vai jebkurās citās juridiskajās personās, kuras nav kredītiestādes un kuru komercdarbība ietver bezskaidras naudas maksājumu veikšanu, atvērto un slēgto kontu izrakstus, kuros norādīta arī informācija par bankas konta pārskata perioda sākuma atlikumu un beigu atlikumu, kā arī paskaidrojumu un attaisnojuma dokumentu par katru veikto maksājumu, kura summa pārsniedz 500 *euro*, izņemot paskaidrojumu par maksājumiem, kas ir nodokļu maksājumi valsts vai pašvaldības budžetā;
- 3) paskaidrojumu, detalizēti uzskaitot juridiskās personas aktīvus (nemateriālos ieguldījumus, pamatlīdzekļus, ieguldījuma īpašumus, bioloģiskos aktīvus, ilgtermiņa finanšu ieguldījumus, krājumus, pārdošanai turētus ilgtermiņa ieguldījumus, debitorus, īstermiņa finanšu ieguldījumus, naudu) un to vērtību dienā, kad nokavēto nodokļu maksājumu apmērs pārsniedza 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, un dienā, kad Valsts ieņēmumu dienests sastādīja aktu par piedziņas neiespējamību. Uzskaitot debitorus, fiziskajai personai norādāms vārds, uzvārds, personas kods, juridiskajai personai — nosaukums, reģistrācijas numurs un debitoru saistību apmērs;
- 4) paskaidrojumu, kuram pievienoti pierādījumi, ka juridiskās personas aktīvu atsavināšana personai, kas attiecībā pret valdes locekli atzīstama par ieinteresēto personu Maksātspējas likuma izpratnē, atbilst ekonomiskajai būtībai;
- 5) paskaidrojumu, kuram pievienoti pierādījumi, ka valdes loceklis nav atbildīgs par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu izveidošanos un juridiskās personas aktīvu atsavināšanu.

(4) Ja šā panta pirmajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas brīdī valdes loceklim, kura pilnvaru laikā nokavētie nodokļu maksājumi izveidojušies, nav tiesību piekļūt juridiskās personas dokumentiem, Valsts ieņēmumu dienests pats vāc nepieciešamos dokumentus un citus ar juridiskās personas darbību saistītus pierādījumus.

(5) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par nokavēto maksājumu atlīdzināšanu divu mēnešu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minētā rakstveida brīdinājuma paziņošanas, ja konstatē kādu no šiem apstākļiem:

- 1) valdes loceklis nav iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam šā panta trešajā daļā noteiktos dokumentus;

- 2) valdes loceklis informē Valsts ieņēmumu dienestu, ka nevar sniegt pierādījumus, jo grāmatvedības dokumenti ir tādā stāvoklī, kas neļauj gūt priekšstatu par parādnieka darījumiem un mantas stāvokli periodā no dienas, kad nokavēto nodokļu maksājumu summa pārsniedz 50 Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummam, līdz akta par piedziņas neiespējamību sastādīšanas dienai.

(6) Ja valdes loceklis ir sniedzis visus šā panta trešajā daļā noteiktos dokumentus vai ja Valsts ieņēmumu dienests ir izpildījis šā panta ceturtajā daļā noteikto, Valsts ieņēmumu dienests izvērtē tā rīcībā esošos dokumentus un Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā pieņem lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu vai informē valdes locekli par to, ka process par valdes locekļu atbildību par juridiskās personas nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu budžetam tiek izbeigts.

(7) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu var apstrīdēt, iesniedzot Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram iesniegumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(8) Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā var pārsūdzēt tiesā.

(9) Pēc tam, kad lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu kļuvis neapstrīdams vai nepārsūdzams, šajā lēmumā norādītais adresāts — valdes loceklis atbild par juridiskās personas nokavētajām nodokļu saistībām solidāri ar juridisko personu.

(10) Šā panta pirmajā daļā noteiktais regulējums neattiecas uz gadījumiem, kad nodokļu samaksas termiņš ir pagarināts, atlikts vai sadalīts.

(11) Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz valdes locekļa iesniegumu, atceļ lēmumu par nokavēto maksājumu atlīdzināšanu gadījumā, kad tiesa attiecībā uz juridisko personu pieņem nolēmumu par tiesiskās aizsardzības procesa uzsākšanu vai juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanu. Šajā nodaļā noteiktais regulējums neierobežo Valsts ieņēmumu dienesta tiesības izmantot Maksātnespējas likumā noteiktās iespējas vērst piedziņu pret valdes locekli.

(12) Valsts ieņēmumu dienests triju darbdienu laikā no procesa par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu uzsākšanas dienas savā mājaslapā internetā publicē to juridisko personu sarakstu, saistībā ar kuru parādiem ir uzsākts process par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu.

62. pants. Lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu izpilde

(1) Lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu noteiktos nokavētos nodokļu maksājumus valdes loceklis iemaksā budžetā 30 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas.

(2) Ja lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu noteiktie maksājumi netiek samaksāti šā panta pirmajā daļā norādītajā termiņā, nodokļu administrācija tos piedzen šā likuma 26. pantā noteiktajā kārtībā.

(3) Iesniegums, kurā apstrīdēts lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu atlīdzināšanu, aptur šā lēmuma darbību no dienas, kad iesniegums saņemts iestādē, līdz dienai, kad Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas pieņemtais lēmums kļuvis neapstrīdams vai nepārsūdzams.”

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 167., 168., 169. un 170. punktu šādā redakcijā:

“167. Šā likuma 15. panta trešās daļas 5.² punktā noteiktais informatīvās deklarācijas iesniegšanas pienākums pildāms no 2016. gada 1. janvāra, katru gadu iesniedzot attiecīgās informatīvās deklarācijas.

168. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. jūnijam izdod šā likuma 15. panta trešās daļas 5.² punktā paredzētos noteikumus.

169. Grozījumi šā likuma 18. panta pirmajā daļā attiecībā uz publiski pieejamu Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēto kvīšu vienoto datubāzi (reģistru) stājas spēkā 2015. gada 1. oktobrī.

170. Šā likuma XI nodaļa ir piemērojama juridiskās personas nokavētajiem nodokļu maksājumiem, kas izveidojušies pēc 2015. gada 1. janvāra.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

16. 23L/12 Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā

Izdarīt Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 12., 66., 99., 174., 206. nr.; 2011, 103., 204. nr.; 2012, 190., 203. nr.; 2013, 51., 191., 232., 234., 252. nr.; 2014, 206., 228. nr.) šādus grozījumus:

1. 3.¹ pantā:

papildināt pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja amatpersona (darbinieks) ir nodarbināta mazāk par sešiem mēnešiem pēc vismaz 12 mēnešu ilgas attaisnotas prombūtnes, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par periodu, kurā amatpersona (darbinieks) ir pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja pēdējo sešu vai vairāk mēnešu laikā amatpersona (darbinieks) nav pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus un tai nav izmaksāta darba samaksa, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par amata (dienesta, darba) pienākumu izpildi sešos kalendāra mēnešos pirms šā perioda. Ja amatpersona (darbinieks) pirms attaisnotās prombūtnes perioda sākuma ir strādājusi mazāk par sešiem mēnešiem, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par periodu, kurā amatpersona (darbinieks) ir strādājusi.”;

izslēgt sesto daļu;

izslēgt septītās daļas pirmajā un otrajā teikumā vārdu “otrajā”.

2. Papildināt 43. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Amatpersonai (darbiniekam) piešķir atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas Darba likuma 153. pantā noteiktajā gadījumā.”

3. Pārejas noteikumos:

aizstāt 8.¹⁵ punkta 5. apakšpunktā skaitli un vārdu “2014. gada” ar vārdiem un skaitļiem “attiecīgi 2014. vai 2015. gada”;

papildināt pārejas noteikumus ar 30. punktu šādā redakcijā:

“30. Karavīriem, kuri ir absolvējuši virsnieku sagatavošanas militārās izglītības iestādi ārvalstīs un 2014./2015. mācību gadā mācās kādā no Latvijas augstākās izglītības iestādēm, ar kuru Nacionālie bruņotie spēki noslēguši vienošanos par karavīru apmācību, mācību maksu par augstākās izglītības iegūšanu sedz 100 procentu apmērā. Lēmumu par mācību maksas segšanu pieņem Nacionālo bruņoto spēku komandieris. Aizsardzības ministrs vai viņa pilnvarots komandieris (priekšnieks) ar karavīru noslēdz līgumu par mācību maksas segšanu, kurā paredz līdz līguma stāšanās spēkā laikam no karavīra personīgajiem līdzekļiem segtās mācību maksas atmaksas un nākamo semestru (mācību gadu) mācību maksas segšanas kārtību. Gadījumus, kad karavīrs atmaksā Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem faktiski segto Latvijas augstākās izglītības iestādes noteikto mācību maksu, kā arī mācību maksas atmaksāšanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2010. gada 12. oktobra noteikumi Nr. 953 “Kārtība, kādā profesionālā dienesta karavīru nosūta uz izglītības iestādi dienesta pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanai un sedz mācību izdevumus, kā arī šo izdevumu atmaksāšanas kārtība”.

4. 2. pielikumā:

izteikt 10. punktu šādā redakcijā:

“10.	7	15”
------	---	-----

izteikt 24. punktu šādā redakcijā:

“24.	16	12”
------	----	-----

izteikt 36. punktu šādā redakcijā:

“36.	19.5	13”
------	------	-----

izteikt 43. punktu šādā redakcijā:

“43.	24	12”
------	----	-----

izteikt 51. punktu šādā redakcijā:

“51.	28.3	12”
------	------	-----

izteikt 60. punktu šādā redakcijā:

“60.	36	15”
------	----	-----

izteikt 62. punktu šādā redakcijā:

“62.	38	8”
------	----	----

izteikt 79. punktu šādā redakcijā:

“79.	53.1	14”
------	------	-----

5. Izteikt 3. pielikumu šādā redakcijā:

“Valsts un pašvaldību institūciju
amatpersonu un darbinieku atlīdzības
likuma 3. pielikums

Mēnešalgu grupas un to maksimālās mēnešalgas

Nr. p. k.	Mēnešalgu grupa	Mēnešalgas maksimālais apmērs (<i>euro</i>)
1.	16	ne vairāk kā 2441
2.	15	ne vairāk kā 2353
3.	14	ne vairāk kā 2264
4.	13	ne vairāk kā 1917
5.	12	ne vairāk kā 1647
6.	11	ne vairāk kā 1382
7.	10	ne vairāk kā 1174
8.	9	ne vairāk kā 994
9.	8	ne vairāk kā 874
10.	7	ne vairāk kā 788
11.	6	ne vairāk kā 700
12.	5	ne vairāk kā 620
13.	4	ne vairāk kā 558
14.	3	ne vairāk kā 501
15.	2	ne vairāk kā 450
16.	1	ne vairāk kā 403”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents **A. Bērziņš**

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

17. 24L/12 Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”

Izdarīt likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 22./23. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 2., 23. nr.; 1995, 8., 14. nr.; 1996, 9. nr.; 1997, 3., 21. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 5. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2002, 6. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 2. nr., 2005, 2., 8., 24. nr.; 2006, 14., 22. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 12. nr.; 2009, 1., 2., 15., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 82., 131., 178., 206. nr.; 2011, 99., 144., 157., 204. nr.; 2012, 44., 88., 92., 192. nr.; 2013, 194., 232., 234. nr.; 2014, 47., 57. nr.) šādus grozījumus:

1. 3. panta trešajā daļā:

izteikt 11. punktu šādā redakcijā:

“11) procentu ienākums un tam pielīdzināms ienākums, arī ar procentu ienākumu saistīts ienākums, izņemot:

- a) procentu ienākumu no Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts un pašvaldību vērtspapīriem,
- b) procentu ienākumu, procentiem pielīdzināmo ienākumu, arī ar procentu ienākumu saistīto ienākumu no publiskā apgrozībā esošiem finanšu instrumentiem;”;

izslēgt 12. punkta “b” apakšpunktā vārdus un skaitļus “saskaņā ar likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 3. panta ceturtās daļas 4. punkta “a” apakšpunktā noteikto likmi”.

2. 8. pantā:

izteikt 2.⁹ un 2.¹⁰ daļu šādā redakcijā:

“2.⁹ Uzskata, ka kapitālsabiedrības valdes loceklis guvis ar algas nodokli apliekamu ienākumu, kas atbilst normatīvajos aktos noteiktajam minimālās mēneša darba algas apmēram kārtējā taksācijas gada mēnesī, kad kapitālsabiedrībā nav bijis neviena darbinieka vai valdes locekļa, kas gūst atlīdzību, kura nav mazāka par normatīvajos aktos noteikto minimālo mēneša darba algas apmēru, ja attiecīgā taksācijas gada mēneša apgrozījums ir lielāks par normatīvajos aktos noteikto piecu minimālo mēneša darba algu apmēru.

2.¹⁰ Šā panta 2.⁹ daļu nepiemēro:

- 1) ja kāds valdes loceklis kapitālsabiedrībā, kas atbilst šā panta 2.⁹ daļā minētajiem kritērijiem, kā valdes loceklis citā kapitālsabiedrībā kārtējā mēnesī gūst atlīdzību, kura nav mazāka par normatīvajos aktos noteikto piecu minimālo mēneša darba algu apmēru, un abas kapitālsabiedrības ir vienas uzņēmumu grupas dalībnieces likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” izpratnē;
- 2) tajā kalendāra gadā, kad kapitālsabiedrība reģistrēta Uzņēmumu reģistrā.”;

papildināt pantu ar 11.¹ daļu šādā redakcijā:

“11.¹ Šā likuma izpratnē procentiem pielīdzināms ienākums ir ienākums no parāda vērtspapīru atsavināšanas.”

3. Papildināt 8.¹ panta septiņpadsmito daļu pēc vārda “kreditēstāde” ar vārdiem “vai Attīstības finanšu institūcija”.

4. Papildināt 8.² panta septīto daļu pēc vārda “kredītiestāde” ar vārdiem “vai Attīstības finanšu institūcija, vai”.

5. 9. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. punktā skaitli “2845,74” ar skaitli “3000”;

papildināt pirmo daļu ar 4.² punktu šādā redakcijā:

“4²) papildpensijas kapitāls, kas veidojies no pašas fiziskās personas vai tās laulātā, vai ar to radniecībā esošo personu līdz trešajai pakāpei Civillikuma izpratnē veiktajām iemaksām privātajos pensiju fondos atbilstoši licencētiem pensiju plāniem un izmaksāts pensiju plānu dalībniekiem;”;

aizstāt pirmās daļas 20., 25. un 27. punktā vārdus “gada neapliekamā minimuma apmērā” ar skaitli un vārdiem “1000 *euro* gadā”;

papildināt pirmo daļu ar 32.¹ punktu šādā redakcijā:

“32¹) darba devēja dāvana, kas taksācijas gada laikā nepārsniedz 14,23 *euro*;”;

papildināt pirmo daļu ar 36.², 36.³ un 36.⁴ punktu šādā redakcijā:

“36²) kompensācija, kas samaksāta cietušajam par radīto kaitējumu, pamatojoties uz tiesas nolēmumu vai brīvprātīgi kriminālprocesā;

36³) saskaņā ar likumu “Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu” izmaksātais zaudējumu atlīdzinājums, kurš nav saistīts ar darba (dienesta) attiecībām vai to pārtraukšanu vai kuram nav ienākuma gūšanas rakstura;

36⁴) atlīdzība par morālo kaitējumu, pamatojoties uz tiesas nolēmumu civillietā.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“3. Šā panta noteikumi nav attiecināmi uz nerezidenta Latvijā gūto ienākumu, izņemot:

- 1) ienākumu, kuru taksācijas gadā Latvijā guvis nerezidents, kas ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, un kurš ir lielāks par 75 procentiem no visiem kopējiem attiecīgā nerezidenta gūtajiem ienākumiem;
- 2) nerezidenta ienākumus, kas minēti šā panta pirmās daļas 14. un 17. punktā, un šā panta pirmās daļas 16. un 16.¹ punktā minētās kompensācijas, kas nerezidentam izmaksātas, lai segtu ar viņa darba vai amata pienākumu veikšanu saistīto komandējumu vai darba braucienu izdevumus;
- 3) šā panta pirmās daļas 33., 33.¹, 34., 34.¹ un 34.² punktā minētos ienākumus, kurus guvis nerezidents, kas ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents;”;

aizstāt 3.⁵ daļā skaitli “2845,74” ar skaitli “3000”.

6. Izteikt 11. panta trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“13. Maksātājs, kas gūst ienākumu no piemājas saimniecības vai personīgās palīgsaimniecības, vai no sēņošanas, ogošanas vai savvaļas ārstniecības augu un ziedu vākšanas, ja minētie ienākumi saskaņā ar šā likuma 9. panta pirmās daļas 1. punktu nepārsniedz 3000 *euro* gadā, var neregistrēties kā saimnieciskās darbības veicējs. Lai noteiktu dienu, kad šajā panta daļā minētie taksācijas gada ienākumi sasniedz 3000 *euro*, maksātājs rakstveidā veic ienākumu uzskaiti brīvi izraudzītā formā, summējot gūtos ienākumus.”

7. Izteikt 11.¹ panta ceturrtās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) procentu maksājumu daļu, kas pārsniedz procentu maksājumu summas daļu, kura aprēķināta, parādu saistībai piemērojot likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 6.⁴ panta pirmajā daļā noteikto procentu apmēra ierobežojumu un procentu maksājums tiek veikts starp maksātāju un uzņēmumu un maksātājs ir ar uzņēmumu saistīta persona likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 1. panta piektās daļas izpratnē;”

8. 11.⁶ pantā:

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“1.¹ Ienākumu no saimnieciskajā darbībā izmantota nekustamā īpašuma ieguldīšanas kapitālsabiedrības pamatkapitālā nosaka kā apmaiņā iegūto kapitāla daļu vai akciju nominālvērtības un nekustamā īpašuma atlikušās vērtības starpību. Nosakot ienākumu no saimnieciskajā darbībā izmantota nekustamā īpašuma ieguldīšanas kapitālsabiedrības pamatkapitālā, saimnieciskās darbības izdevumos norakstīto procentu maksājumu summu, kas tika samaksāta par kredītu šā nekustamā īpašuma iegādei, visā laikā, kad nekustamais īpašums tika lietots saimnieciskajā darbībā, neņem vērā.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“2.¹ Ja nekustamais īpašums tiek pārklassificēts un 60 mēnešu laikā no pārklassificēšanas ieguldīts kapitālsabiedrības pamatkapitālā apmaiņā pret kapitālsabiedrības kapitāla daļām vai akcijām, tad ienākums, kas gūts brīdī, kad nekustamais īpašums ieguldīts kapitālsabiedrības pamatkapitālā, nosakāms atbilstoši šā panta 1.¹ daļai.”

9. 11.⁷ pantā:

aizstāt trešās daļas 2. punktā skaitli “2845,74” ar skaitli “3000”;

papildināt ceturto daļu pēc vārdiem “un mežs” ar vārdiem “vai cita veida zeme (krūmāji, purvi, zeme zem ūdeņiem)”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“5. Šā panta trešo daļu nepiemēro, ja tiek atsavināts nekustamais īpašums un šā nekustamā īpašuma objektu kopību veido lauksaimniecības zeme un ēkas vai būves.”

10. Papildināt 11.⁹ pantu ar 7.⁴ daļu šādā redakcijā:

“7.⁴ Ienākumu no nekustamā īpašuma ieguldīšanas kapitālsabiedrības pamatkapitālā nosaka kā apmaiņā iegūto kapitāla daļu vai akciju nominālvērtības un nekustamā īpašuma iegādes vērtības starpību.”

11. 11.¹⁰ pantā:

aizstāt otrajā un trešajā daļā vārdus “likumā “Par pievienotās vērtības nodokli” noteikto sliekšni, kas paredz pienākumu reģistrēties Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistrā” ar vārdiem “Pievienotās vērtības nodokļa likumā noteikto sliekšni, kas paredz pienākumu reģistrēties Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā”;

izteikt devītās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) tam ir piešķirta vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi) un tam ir tiesības piemērot pensionāra neapliekamo minimumu;”

12. Papildināt 11.¹² pantu ar 8.¹ daļu šādā redakcijā:

“8.¹ Maksātājs, kurš vienlaikus no viena un tā paša ienākuma izmaksātāja saņem sezonas laukstrādnieku ienākumu un citu ienākumu no uzņēmuma līguma vai darba līguma izpildes, nepiemēro šā panta noteikumus un maksā nodokli šajā likumā noteiktajā vispārējā kārtībā.”

13. 12. pantā:

papildināt piekto daļu pēc vārdiem un skaitļa “neapliekamais minimums ir 2820 *euro* gadā” ar vārdiem iekavās “(šā likuma izpratnē — pensionāra neapliekamais minimums)”;

papildināt pantu ar 10.¹ daļu šādā redakcijā:

“10.¹ Personai, kurai piešķirta vecuma pensija atbilstoši ārvalsts normatīvajiem aktiem un kura sasniegusi likuma “Par valsts pensijām” 11. panta pirmajā daļā noteikto vecumu, piemēro šā panta piektajā daļā noteikto neapliekamo minimumu. Ja citā valstī piešķirtā vecuma pensija nav apliekama ar nodokli, maksātājs ir tiesīgs pensionāra neapliekamo minimumu piemērot apmērā, ko veido pozitīva starpība starp pensionāra neapliekamo minimumu un citā valstī piešķirto vecuma pensiju.”

14. Papildināt 13. panta trešo daļu pēc vārdiem “minētās personas” ar vārdiem un skaitļiem iekavās “(izņemot personas līdz 19 gadu vecumam, kuras mācās vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iestādē un taksācijas gada laikā no 1. jūnija līdz 31. augustam saņem ar algas nodokli vai sezonas laukstrādnieku nodokli apliekamus ienākumus)”.

15. 15. pantā:

papildināt pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“7.¹ Šā likuma 3. panta trešās daļas 12. punkta “b” apakšpunktā minētajam ienākumam tiek piemērota 5 procentu likme.”;

papildināt pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“11. Uz personālsabiedrības biedru attiecināmajai personālsabiedrības ar nodokli apliekamā ienākuma daļai, kas ir ienākums no kapitāla, kas nav kapitāla pieaugums, vai ir ienākums no kapitāla pieauguma, piemēro attiecīgo šā panta 3.¹ daļā minēto likmi.”

16. Papildināt 16.¹ pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“4.¹ Ja fiziskā persona kapitālsabiedrības pamatkapitālā iegulda nekustamo īpašumu apmaiņā pret kapitālsabiedrības kapitāla daļām vai akcijām, tad par tāda ienākuma gūšanas dienu, kas radies no nekustamā īpašuma ieguldīšanas kapitālsabiedrības pamatkapitālā, uzskatāma diena, kad apmaiņā iegūtās kapitāla daļas vai akcijas tiek atsavinātas.”

17. Izteikt 17. panta 7.³ daļu šādā redakcijā:

“7.³ Gadam beidzoties, sezonas laukstrādnieku ienākuma izmaksātājs 15 dienu laikā pēc sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātāja pieprasījuma saņemšanas izsniedz viņam paziņojumu par fiziskajai personai izmaksātajām summām.”

18. 19. pantā:

izteikt otrās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Deklarācijā tiek uzrādīti visi maksātāja taksācijas periodā (kalendāra gadā) gūtie ienākumi, arī ar nodokli neapliekamie ienākumi, ja to kopējā summa pārsniedz 4000 *euro* gadā, izņemot šā likuma 9. panta pirmās daļas 37., 37.¹, 37.², 38., 39. un 40. punktā minētos pabalstus vai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izmaksātos pabalstus, kā arī šā likuma 9. panta pirmās daļas 29. un 31. punktā minētos ienākumus.”;

papildināt pantu ar 2.⁴ daļu šādā redakcijā:

“2.⁴ Šā panta 2.¹ daļu nepiemēro maksātājam proporcionāli par tām taksācijas gada kalendāra dienām, kurās tas atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā, kā arī pārejošas darbnespējas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma kalendāra dienām, par kurām maksātājam ir izsniegta darbnespējas lapa “B”.”

19. 20. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“1. Iekšzemes nodokļa maksātājam, kas taksācijas gada laikā ir saņēmis Latvijas Republikā ienākumus, no kuriem izmaksas vietā ir ieturēts nodoklis, ja viņa saņemto šā likuma 9. panta pirmajā daļā minēto ar nodokli neapliekamo ienākumu kopējā summa nepārsniedz 4000 *euro* vai šo neapliekamo ienākumu veido vienīgi no Latvijas budžeta izmaksātie šā likuma 9. panta pirmās daļas 37., 37.¹, 37.², 38., 39. un 40. punktā minētie pabalsti vai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izmaksātie pabalsti, vai kam saskaņā ar šā likuma 19. panta otro daļu gūtie ienākumi nav jāuzrāda deklarācijā, ir tiesības neiesniegt deklarāciju, ja šajā likumā vai citos likumos nav noteikts citādi. Minētais nosacījums ir piemērojams arī tad, kad iekšzemes nodokļa maksātājs taksācijas gada laikā ir saņēmis tikai atsevišķus iepriekš minēto ienākumu veidus.”;

izslēgt otrās daļas otro teikumu.

20. Izslēgt 27. pantu.

21. Papildināt 28. pantu ar 15. punktu šādā redakcijā:

“15) piecu darba dienu laikā pēc dienas, kad maksātāja šā likuma 11. panta trīspadsmitajā daļā minētie taksācijas gada ienākumi ir sasnieguši 3000 *euro*, reģistrēties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējam un informēt Valsts ieņēmumu dienestu, vai maksātājs, sākot ar nākamo dienu, kad minētie ienākumi ir sasnieguši 3000 *euro*, saimnieciskās darbības ienākumu nosaka saskaņā ar šā likuma 11. vai 11.¹ pantu.”

22. Papildināt 32. panta otro daļu pēc vārdiem “noteiktajos termiņos” ar vārdiem “nav reģistrējais saimniecisko darbību vai”.

23. Papildināt 32.¹ panta trešo daļu pēc vārda “Par” ar vārdiem “deklarācijas un”.

24. Pārejas noteikumos:

aizstāt 44. punktā vārdu un skaitli “un 2014.” ar skaitļiem un vārdu “2014., 2015., 2016. un 2017.”;

aizstāt 52. punktā vārdu un skaitli “un 2014.” ar skaitļiem un vārdu “2014., 2015., 2016. un 2017.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 113., 114. un 115. punktu šādā redakcijā:

“113. Grozījumi šā likuma 8.¹ panta septiņpadsmitajā daļā un 8.² panta septītajā daļā stājas spēkā 2015. gada 1. martā.

114. Grozījumu attiecībā uz 15. panta papildināšanu ar vienpadsmito daļu piemēro ienākumiem, kas gūti, sākot ar 2015. gada 1. janvāri.

115. Šā likuma 19. panta 2.⁴ daļu piemēro, sākot ar taksācijas gadu, kas sākas 2015. gadā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

18. 25L/12 Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”

Izdarīt likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 1998, 15. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 15., 17. nr.; 2002, 14. nr.; 2003, 9. nr.; 2004, 5. nr.; 2005, 8., 24. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 3., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 94., 131., 205. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2013, 6., 232. nr.; 2014, 63. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta 2. punkta “m” apakšpunktu šādā redakcijā:

“m) kapitālsabiedrības valdes loceklis, ja kapitālsabiedrībai taksācijas gada kārtējā mēnesī apgrozījums ir lielāks par Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru, kas reizināts ar koeficientu 5, un kapitālsabiedrībā šajā mēnesī nav neviena darba ņēmēja vai visiem darba ņēmējiem obligāto iemaksu objekts ir mazāks par Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru.”

2. Papildināt 14. pantu ar 12.³ daļu šādā redakcijā:

“(12³) Šā panta 12.¹ daļa netiek piemērota tajā kalendāra gadā, kad kapitālsabiedrība reģistrēta Uzņēmumu reģistrā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

19. 26L/12 Grozījums Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā

Izdarīt Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 2. nr.; 2004, 14., 18. nr.; 2005, 2. nr.; 2006, 13. nr.; 2007, 12., 15. nr.; 2008, 3., 21. nr.; 2009, 3., 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 182. nr.; 2010, 19., 170. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2012, 201. nr.; 2013, 234. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 13. panta pirmās daļas 8. punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“atbalsta programmu ar celiakiju slimajiem bērniem, turpinot atbalsta sniegšanu šīm personām pēc pilngadības sasniegšanas, ja tās mācās vispārējās izglītības vai profesionālās izglītības iestādē un nav vecākas par 20 gadiem vai studē augstskolā dienas nodaļā (pilna laika klātienē) un nav vecākas par 24 gadiem.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

20. 27L/12 Grozījumi likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”

Izdarīt likumā “Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1990, 49. nr.; 1991, 27./28. nr.; 1992, 18./19. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1996, 1. nr.; 1997, 5., 11. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 4., 8., 22. nr.; 2005, 7. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 24. nr.; 2008, 8. nr.; 2009, 3., 9., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 183. nr.; 2012, 199. nr.; 2013, 97., 228. nr.; 2014, 25. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 4.¹² pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“Pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta pieņemto lēmumu par nodokļu maksātāja adreses iekļaušanu riska adrešu sarakstā, Uzņēmumu reģistrs pieņem lēmumu atlikt ieraksta izdarīšanu komercreģistrā, ja iesniegts pieteikums par komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles ierakstīšanu komercreģistrā vai pieteikums par izmaiņām komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles juridiskajā adresē un attiecīgā komersanta vai ārvalsts komersanta filiāles adrese ir iekļauta riska adrešu sarakstā.”

2. Papildināt 14. pantu ar jaunu sesto daļu šādā redakcijā:

“Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par kapitālsabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā vai lēmumu par izmaiņām kapitālsabiedrības valdes sastāvā tikai tad, ja vismaz viens no kapitālsabiedrības valdes locekļiem ir Latvijas pilsonis, Latvijas nepilsonis vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices konfederācijas pilsonis.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 23. punktu šādā redakcijā:

“23. Šā likuma 14. panta sestās daļas jaunā redakcija, kas nosaka, ka Uzņēmumu reģistra valsts notārs pieņem lēmumu par kapitālsabiedrības ierakstīšanu komercreģistrā vai lēmumu par izmaiņām kapitālsabiedrības valdes sastāvā tikai tad, ja vismaz viens no kapitālsabiedrības valdes locekļiem ir Latvijas pilsonis, Latvijas nepilsonis vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices konfederācijas pilsonis, stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Komerclikumā.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

21. 28L/12 Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā

Izdarīt Elektroenerģijas tirgus likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 12. nr.; 2008, 10. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 117. nr.; 2013, 211., 232. nr.; 2014, 60., 189. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izslēgt otrās daļas 12. punktu;

izteikt otrās daļas 16. punktu šādā redakcijā:

“16) **publiskais tirgotājs** — elektroenerģijas tirgotājs, kuram šajā likumā un citos normatīvajos aktos ir noteikti īpaši pienākumi un prasības publiskā tirgotāja pienākumu izpildes nodrošināšanai;”

2. Izteikt 16. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pārvades tarīfos iekļauj atlīdzību elektroenerģijas sistēmas īpašniekam, kas nodrošina pienācīgu atdevi no pārvades sistēmas un no jauniem ieguldījumiem tajā, ja ieguldījumi veikti atbilstoši šā likuma 15.¹ pantā noteiktajam plānam, kā arī izmaksas, kas saistītas ar obligātā iepirkuma komponentes iekasēšanu, administrēšanu un norēķināšanās pienākuma izpildi ar publisko tirgotāju.”

3. Papildināt 19. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Sadales sistēmas operators, kas ietilpst vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta sastāvā, saziņā un sava zīmola veidošanā nodrošina, ka tā identitāte ir nošķirta no vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta tirdzniecības struktūras identitātes.”

4. Izslēgt 21. pantu.

5. 28. pantā:

izslēgt ceturto daļu;

izslēgt piektajā un sestajā daļā vārdus “un ceturtajā”.

6. Izslēgt 29. panta sestajā daļā vārdus un skaitli “tajā skaitā šā likuma 30. panta pirmajā daļā minētais ražotājs”.

7. 30. pantā:

izslēgt pirmo daļu;

izslēgt otrajā daļā vārdus “pirmajā un”;

izslēgt trešajā daļā vārdu “pirmajā”.

8. Papildināt ar 30.² pantu šādā redakcijā:

“**30.² pants. Atbalsts energoietilpīgiem apstrādes rūpniecības uzņēmumiem**

(1) Energoietilpīgi apstrādes rūpniecības uzņēmumi atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai var iegūt tiesības uz samazinātu līdzdalību to izdevumu kompensēšanai publiskajam tirgotājam.

(2) Energoietilpīgo apstrādes rūpniecības uzņēmumu kvalifikācijas kritērijus un kārtību, kādā uzņēmumi var iegūt šā panta pirmajā daļā noteiktās tiesības vai atteikties no tām, nosaka Ministru kabinets.”

9. Izslēgt 32. panta otro daļu.

10. Izteikt 32.¹ panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Elektroenerģijas tirgotājam, kura darbību nepieciešams regulēt saskaņā ar likumu “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”, un publiskajam tirgotājam ir tiesības uzsākt elektroenerģijas tirdzniecību, ja tas reģistrēts elektroenerģijas tirgotāju reģistrā.”

11. Papildināt 33. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Publiskais tirgotājs, vienojoties ar ražotāju par elektroenerģijas cenu, var iepirkt elektroenerģiju no ražotāja, kas to pārdod šā likuma 28., 29. un 30. pantā noteiktajā kārtībā, ja elektroenerģija ražotāja elektrostacijā vai koģenerācijas stacijā saražota virs ražotājam obligātā iepirkuma ietvaros piešķirtā elektroenerģijas iepirkuma apjoma kalendāra gadā.”

12. Pārejas noteikumus:

izslēgt 4. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 49., 50., 51., 52., 53., 54. un 55. punktu šādā redakcijā:

“49. Grozījumi par likuma 1. panta otrās daļas 12. punkta izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Enerģētikas likumā.

50. Šā likuma 19. panta pirmajā daļā minētais sadales sistēmas operators, kas ietilpst vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta sastāvā, ne vēlāk kā ar 2016. gada 1. janvāri nodrošina, ka tā identitāte ir nošķirta no vertikāli integrēta elektroapgādes komersanta tirdzniecības struktūras identitātes.

51. Ražotāji, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto atjaunojamus energoresursus un kas uzsākuši darbību pirms šā likuma spēkā stāšanās, 2015. gada 1. janvārī zaudē tiesības pārdot elektroenerģiju publiskajam tirgotājam atbilstoši nosacījumiem par darbības režīmu, iepirkuma termiņiem un cenu, kādi uz tiem attiecās šā likuma spēkā stāšanās brīdī.

52. Ražotājiem, kas elektroenerģijas ražošanai izmanto atjaunojamus energoresursus un kas uzsākuši darbību pirms šā likuma spēkā stāšanās un nav izmantojuši šā likuma 30. panta 1.¹ daļā noteiktās tiesības, ar 2015. gada 1. janvāri, bet ne ilgāk kā 20 gadus no elektrostacijas ekspluatācijas uzsākšanas dienas ir tiesības pārdot elektroenerģiju publiskajam tirgotājam par cenu 0,1112 *euro* par kilovatstundu.

53. Publiskais tirgotājs atsevišķi uzskaita tās elektroenerģijas apjomu un izmaksas, kura iepirkta saskaņā ar šo pārejas noteikumu 52. punktu. Šā iepirkuma izmaksas sedz visi Latvijas elektroenerģijas galalietotāji proporcionāli elektroenerģijas patēriņam, kompensējot publiskajam tirgotājam iepirkuma izdevumus. Kompensējamo izmaksu aprēķinā ņem vērā likumā par valsts budžetu kārtējam gadam noteikto valsts budžeta dotāciju obligātā iepirkuma komponentu apmēra mazināšanai. Iepirkuma izmaksu attiecināšanas aprēķina metodiku nosaka regulators. Kompensējamo izmaksu un attiecīgo publiskā tirgotāja ieņēmumu starpību pārskata gadā publiskais tirgotājs atzīst aktīvos vai saistībās.

54. Regulators līdz 2015. gada 1. martam izdod jaunu šā likuma 16. panta pirmajā daļā minēto normatīvo aktu. Līdz attiecīgā normatīvā akta spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2015. gada 1. martam piemērojama ar regulatora padomes 2011. gada 26. oktobra lēmumu Nr.1/23 apstiprinātā Elektroenerģijas pārvades sistēmas pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika.

55. Šā likuma 30.² pants stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā. Ministru kabinets līdz 2015. gada 30. jūnijam izdod attiecīgajā pantā minētos Ministru kabineta noteikumus, paredzot, ka šie noteikumi stājas spēkā pēc tam, kad Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumu par pasākuma atbilstību Eiropas Kopienas kopējam tirgum.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

22. 29L/12 Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”

Izdarīt likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7., 24. nr.; 1996, 9., 15. nr.; 1997, 8., 24. nr.; 1998, 8., 21. nr.; 1999, 6., 24. nr.; 2000, 9. nr.; 2001, 1., 5., 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2005, 2., 24. nr.; 2006, 1. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2009, 1., 15., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 175., 200. nr.; 2010, 102., 131., 170., 206. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 53., 119., 194., 232. nr.; 2014, 247. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 2. pantu ar 3.³ daļu šādā redakcijā:

“(3³) Šā panta trešajā daļā minēto personālsabiedrības biedram — fiziskajai personai — pienākošos personālsabiedrības apliekamā ienākuma daļu palielina par atbilstošu personālsabiedrības ienākuma daļu, kas gūta no:

- 1) akciju atsavināšanas, izņemot ienākumu no kapitālsabiedrības akciju atsavināšanas, ja kapitālsabiedrība ir tādas valsts vai teritorijas rezidents, kura saskaņā ar normatīvo aktu noteikumiem ir atzīta par zemu nodokļu vai beznodokļu valsti vai teritoriju;
- 2) personālsabiedrībai noteiktajām dividendēm, izņemot gadījumu, kad dividenžu izmaksātājs ir tādas valsts vai teritorijas rezidents, kura saskaņā ar normatīvo aktu noteikumiem ir atzīta par zemu nodokļu vai beznodokļu valsti vai teritoriju;
- 3) tādu Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru atsavināšanas, kuri nav valsts vai pašvaldību vērtspapīri (ieskaitot procentu maksājumus, kas gūti no obligācijām).”

2. Aizstāt 3. panta 4.⁸ daļā vārdus un skaitli “ceturtās daļas 7. punktā” ar vārdiem un skaitļiem “ceturtās daļas 2., 5. un 7. punktā”.

3. 6. pantā:

papildināt pirmās daļas 6. punktu pēc skaitļa “7.” ar skaitli “7.²”;

papildināt ceturtās daļas 3. punktu pēc skaitļa “7.” ar skaitli “7.²”.

4. Papildināt 6.⁴ panta 4.¹ daļu pēc vārdiem “Valsts kases” ar vārdiem “Attīstības finanšu institūcijas”.

5. Papildināt likumu ar 7.² pantu šādā redakcijā:

“7.² pants. Attīstības finanšu institūcijas izveidoto uzkrājumu iekļaušana ar nodokli apliekamajā ienākumā

Ar nodokli apliekamo ienākumu Attīstības finanšu institūcija nepalielina par atskaitījumu summu, par kādu taksācijas periodā atzīti izdevumi debitoru parādiem paredzētajiem uzkrājumiem, un nesamazina par summu, par kādu taksācijas periodā tiek samazināti izveidotie uzkrājumi (apvērsti iepriekšējos taksācijas periodos atzītie izdevumi) debitoru parādiem. Uzkrājumi debitoru parādiem šā panta izpratnē ir arī Attīstības finanšu institūcijas izveidotie uzkrājumi izsniegtajām garantijām (arī eksporta kredītu garantijām), uzkrājumi ieguldījumiem riska kapitāla fondos un uzkrājumi izsniegtajiem kredītiem, īstenojot atbalsta un attīstības programmas.”

6. Izteikt 22. panta devīto un desmito daļu šādā redakcijā:

“(9) Personālsabiedrība sagatavo un iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam deklarāciju par attiecīgo taksācijas periodu, norādot tajā arī informāciju par katram biedram piederošo personālsabiedrības ieguldījuma daļas lielumu, par katram biedram pienākošos ar nodokli apliekamā ienākuma vai attiecināmo zaudējumu daļu un par personālsabiedrības biedram — fiziskajai personai — pienākošos apliekamā ienākuma daļu, kas noteikta šā likuma 2. panta 3.³ daļā.

(10) Personālsabiedrības biedri — rezidenti un pastāvīgās pārstāvniecības, pamatojoties uz personālsabiedrības deklarāciju, iekļauj uz sevi attiecināto personālsabiedrības ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo ienākumu vai zaudējumu daļu savā deklarācijā, attiecīgi koriģējot apliekamo ienākumu. Ja personālsabiedrības taksācijas periods nesakrīt ar tās biedra taksācijas periodu, tad personālsabiedrības biedrs uz sevi attiecināmo personālsabiedrības ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo ienākumu vai zaudējumu daļu iekļauj tā taksācijas perioda deklarācijā, kurā beidzas personālsabiedrības taksācijas periods.”

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 125., 126. un 127. punktu šādā redakcijā:

“125. Šā likuma 2. panta 3.³ daļu un grozījumu 22. panta devītajā un desmitajā daļā attiecībā uz deklarācijā iekļaujamo informāciju piemēro, sākot ar taksācijas periodu, kas sākas 2015. gada 1. janvārī.

126. Grozījumu šā likuma 3. panta 4.⁸ daļā piemēro darījumiem, kas veikti, sākot ar 2015. gada 1. janvārī.

127. Grozījumus attiecībā uz šā likuma 6. panta pirmās daļas 6. punkta un ceturtais daļas 3. punkta papildināšanu ar skaitli “7.²”, 6.⁴ panta 4.¹ daļas papildināšanu ar norādi uz Attīstības finanšu institūciju, kā arī 7.² pantu piemēro Attīstības un finanšu institūcijas uzkrājumiem un procentu maksājumiem, kas attiecīgi tiek veidoti vai veikti no 2015. gada 1. marta.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

23. 30L/12 Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā

Izdarīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā šādus grozījumus:

1. Izteikt 166.³⁶ panta sankciju šādā redakcijā:

“uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim vai parādnieka pārstāvim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.”

2. Izslēgt 214. panta pirmajā daļā skaitli “166.³⁶”.

3. Papildināt kodeksu ar 214.⁴ pantu šādā redakcijā:

“214.⁴ pants. Maksātnespējas administrācija

Maksātnespējas administrācija izskata šā kodeksa 166.³⁶ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Maksātnespējas administrācijas vārdā ir tiesīgs Maksātnespējas administrācijas direktors un viņa pilnvarotas amatpersonas.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 27. punktu šādā redakcijā:

“27. Administratīvo pārkāpumu lietas, kuras par šā kodeksa 166.³⁶ pantā paredzētajiem pārkāpumiem uzsāktas līdz 2014. gada 31. decembrim, turpina izskatīt Valsts policija.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

24. 31L/12 Grozījums Valsts probācijas dienesta likumā

Izdarīt Valsts probācijas dienesta likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 2. nr.; 2005, 8. nr.; 2006, 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 2., 14., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 183. nr.; 2011, 120. nr.; 2012, 189. nr.; 2014, 204. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt pārejas noteikumu 5. punktu šādā redakcijā:

“5. Valsts probācijas dienests līdz 2015. gada 31. decembrim neīsteno probācijas programmas notiesātajiem, kuri izcieš sodu brīvības atņemšanas iestādēs, izņemot gadījumu, kad persona notiesāta par noziedzīgu nodarījumu pret tikumību un dzimumneaizskaramību.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

25. 32L/12 Iekšējās drošības biroja likums

1. pants. Likuma mērķis

(1) Likuma mērķis ir nodrošināt tiesiskumu un objektivitāti tiesībsardzības iestāžu amatpersonu un darbinieku izdarīto noziedzīgo nodarījumu atklāšanā, izmeklēšanā un novēršanā, lai veicinātu sabiedrības uzticību valsts pārvaldei.

(2) Likums nosaka Iekšējās drošības biroja (turpmāk — Birojs) tiesisko statusu, funkcijas un Biroja amatpersonu kompetenci.

2. pants. Biroja tiesiskais statuss

(1) Birojs ir iekšlietu ministra pārraudzībā esoša valsts pārvaldes iestāde.

(2) Birojam ir konts Valsts kasē un zīmogs ar papildinātā mazā Latvijas valsts ģerboņa attēlu un pilnu Biroja nosaukumu.

(3) Birojs ir operatīvās darbības subjekts un izmeklēšanas iestāde.

3. pants. Biroja darbības tiesiskais pamats

Biroja darbības tiesiskais pamats ir Latvijas Republikas Satversme, Kriminālprocesa likums, Operatīvās darbības likums, šis likums, kā arī citi normatīvie akti.

4. pants. Biroja funkcijas

Biroja funkcijas ir atklāt, izmeklēt un novērst noziedzīgus nodarījumus, kurus izdarījuši:

- 1) Iekšlietu ministrijas padotībā esošo iestāžu amatpersonas un darbinieki, izņemot Drošības policijas amatpersonas un darbiniekus;
- 2) Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm, pildot dienesta pienākumus ieslodzījuma vietās, ja tie saistīti ar vardarbību;
- 3) ostas policijas darbinieki, pildot dienesta pienākumus, ja tie saistīti ar vardarbību;
- 4) pašvaldības policijas darbinieki, pildot dienesta pienākumus, ja tie saistīti ar vardarbību.

5. pants. Biroja amatpersonas

(1) Biroja amatpersonas ir Biroja priekšnieks, Biroja priekšnieka vietnieks un personas, kuru amata pienākums ir veikt operatīvo darbību un noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu pirmstiesas procesā.

(2) Biroja amatpersona ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi.

6. pants. Biroja amatpersonu dienesta gaita

Biroja amatpersonu dienesta gaitu nosaka Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likums.

7. pants. Biroja amatpersonu kompetence

(1) Lai nodrošinātu Birojam noteikto funkciju izpildi, Biroja amatpersonām ir šāda kompetence:

- 1) veikt izmeklēšanu Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā;
- 2) veikt Operatīvās darbības likumā noteikto operatīvo darbību;
- 3) veikt pārbaudi, lai noskaidrotu un pārbaudītu ar Biroja funkciju izpildi saistītus faktus un apstākļus;
- 4) prasīt, lai personas izbeidz likumpārkāpumu un citu rīcību, kas traucē Biroja amatpersonām pildīt Birojam noteiktos uzdevumus;
- 5) apsardzes uzraudzībā pārvietot kriminālprocesa norisei nepieciešamajā laikā un vietā personas, kas aizturētas vai apcietinātas par noziedzīgiem nodarījumiem, kuru izmeklēšana ir piekritīga Birojam;
- 6) iegūt, saņemt, reģistrēt, apstrādāt, apkopot, analizēt un glabāt Biroja funkciju izpildei nepieciešamo informāciju;
- 7) balstoties uz Biroja rīcībā esošas informācijas analīzes rezultātiem, izstrādāt priekšlikumus par pasākumiem, kas veicami, lai atklātu un novērstu Biroja kompetencē esošos noziedzīgos nodarījumus, kā arī par šādu pasākumu prioritātēm;
- 8) apkopot un analizēt informāciju par apstākļiem, kas saistīti ar Biroja kompetencē esošajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kā arī sniegt attiecīgajām iestādēm priekšlikumus konstatēto trūkumu novēršanai;
- 9) glabāt, nēsāt un pielietot dienesta šaujamo ierociņus, kā arī lietot fizisku spēku un speciālos līdzekļus atbilstoši likumam "Par policiju".

(2) Speciālo līdzekļu veidus un šo līdzekļu lietošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

8. pants. Biroja amatpersonu tiesības, veicot pārbaudi

Biroja amatpersonai, veicot pārbaudi, ir šādas tiesības:

- 1) pieprasīt un saņemt no privātpersonām informāciju un dokumentus, kas nepieciešami Biroja funkciju izpildei;
- 2) veikt personu aptauju un pieņemt paskaidrojumus, kā arī izsaukt uz Biroju jebkuru personu sakarā ar lietu, kuras izskatīšana ir Biroja kompetencē;
- 3) pieprasīt, lai iestādes veic dienesta pārbaudes, ja Biroja kompetencē esošas lietas ietvaros ir nepieciešams noskaidrot faktus vai izvērtēt amatpersonu rīcību;
- 4) uzrādot dienesta apliecību, apmeklēt ēkas un telpas, kurās darbojas Iekšlietu ministrijas padotībā esošās iestādes, Ieslodzījuma vietu pārvalde, pašvaldības policija un ostas policija, kā arī ieslodzījuma vietas un vietas, kurās tiek turētas aizturētās, apcietinātās un notiesātās personas;
- 5) ar īpašnieka vai valdītāja atļauju apskatīt publiski nepieejamas vietas un tajās esošos priekšmetus.

9. pants. Biroja priekšnieks

(1) Biroja darbu vada Biroja priekšnieks.

(2) Biroja priekšnieks pilda Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktās tiešās pārvaldes iestādes vadītāja funkcijas, kā arī:

- 1) organizē un kontrolē Biroja struktūrvienību darbu;
- 2) bez īpaša pilnvarojuma pārstāv Biroju;
- 3) nodrošina Biroja darbības tiesiskumu;

- 4) pilnvaro Birojā nodarbinātos pārstāvēt Biroju valsts un pašvaldību institūcijās, kā arī attiecībās ar nevalstiskajām un starptautiskajām organizācijām;
 - 5) nosaka Biroja kompetencē esošo noziedzīgo nodarījumu atklāšanai un novēršanai veicamos pasākumus, kā arī lemj par šādu pasākumu prioritātēm.
- (3) Biroja priekšnieka prombūtnes laikā viņa pienākumus pilda Biroja priekšnieka vietnieks.

10. pants. Biroja starptautiskā sadarbība un sadarbība ar iestādēm

(1) Birojs tam noteikto funkciju izpildē sadarbojas ar citu valstu tiesībsardzības iestādēm un starptautiskajām organizācijām, kā arī atbilstoši kompetencei slēdz ar tām vienošanos.

(2) Birojs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sadarbojas ar citām iestādēm. Valsts policija pēc Biroja pieprasījuma sniedz Birojam tā funkciju izpildei nepieciešamo atbalstu.

11. pants. Biroja amatpersonu tiesiskā aizsardzība

(1) Nevienam, izņemot amatpersonas, kuras tam īpaši pilnvarojis likums, nav tiesīgs iejaukties Biroja un tā amatpersonu darbībā.

(2) Biroja amatpersonu nedrīkst administratīvi aizturēt.

(3) Biroja amatpersonas statuss izmantojams vienīgi tās likumīgo pienākumu veikšanai.

12. pants. Biroja amatpersonu prasību obligātums

Biroja amatpersonu likumīgās prasības, ko tās izvirzījušas, pildot amata pienākumus, visām personām ir obligātas.

13. pants. Biroja amatpersonu ierobežojumi

(1) Biroja amatpersonu ienākumu gūšanas, amatu savienošanas un komercdarbības ierobežojumus, kā arī citus ierobežojumus, aizliegumus un pienākumus nosaka likums "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(2) Biroja amatpersonām aizliegts piedalīties politisko organizāciju (partiju) un to apvienību darbībā, kā arī organizēt streikus un piedalīties tajos.

14. pants. Biroja amatpersonu atlīdzība

Biroja amatpersonu atlīdzību nosaka atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumam.

15. pants. Biroja administratīvo aktu apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Biroja amatpersonas vai darbinieka izdoto administratīvo aktu vai faktisko rīcību var apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu Biroja priekšniekam, bet Biroja priekšnieka izdoto administratīvo aktu vai faktisko rīcību — iesniedzot attiecīgu iesniegumu Iekšlietu ministrijai.

(2) Biroja priekšnieka vai Iekšlietu ministrijas lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu vai faktisko rīcību var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā.

16. pants. Pārskats par Biroja darbību

(1) Birojs ne retāk kā reizi gadā iesniedz iekšlietu ministram pārskatu par Biroja funkciju izpildi un budžeta līdzekļu izlietojumu, kā arī normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sagatavo publisko gada pārskatu.

(2) Iekšlietu ministram ir tiesības jebkurā laikā pieprasīt pārskatu par Biroja darbību.

Pārejas noteikums

Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. novembrim izdod tiesību aktus, kas nepieciešami Biroja darbības nodrošināšanai, kā arī veic Biroja darbības uzsākšanai nepieciešamos organizatoriskos pasākumus.

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. novembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 30.12.2014., Nr. 257.

26. 33L/12 Grozījumi Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā

Izdarīt Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 117., 204. nr.; 2013, 188. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 22. pantu šādā redakcijā:

“22. pants. Apcietināto veselības aprūpe

(1) Apcietinātie saņem no valsts budžeta apmaksātus veselības aprūpes pakalpojumus normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu noteiktajā apjomā un kārtībā. No valsts budžeta neapmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus apcietinātie saņem Ārstniecības likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Papildus veselības aprūpes apjomam, kas noteikts normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu, apcietinātie saņem neatliekamo stomatoloģisko palīdzību.

(3) Ministru kabinets nosaka apcietināto veselības aprūpes īstenošanas kārtību.”

2. Papildināt V nodaļu ar 22.¹ un 22.² pantu šādā redakcijā:

“22.¹ pants. Apcietināto veselības aprūpes organizācija

(1) Apcietināto veselības aprūpi nodrošina izmeklēšanas cietuma medicīnas daļā vai Latvijas Cietumu slimnīcā. Ja apcietinātajiem nepieciešami veselības aprūpes pakalpojumi, kurus nav iespējams nodrošināt izmeklēšanas cietumā vai Latvijas Cietumu slimnīcā, apcietinātos nogādā tādā ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas, kura sniedz attiecīgos pakalpojumus.

(2) Ja apcietinātajiem nepieciešama neatliekama medicīniskā palīdzība, kuru ieslodzījuma vietā nav iespējams sniegt, šādu palīdzību viņiem sniedz citā ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas.

(3) Izmeklēšanas cietuma administrācija šā panta pirmās daļas otrajā teikumā minētajā gadījumā nodrošina apcietinātā pārvešanu un apsardzi ārstniecības iestādē, savukārt šā panta otrajā daļā minētajā gadījumā — apcietinātā apsardzi visā veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanas laikā.

(4) Izdevumus par veselības aprūpes pakalpojumiem, kuri apcietinātajiem sniegti ārstniecības iestādēs ārpus ieslodzījuma vietas, izmeklēšanas cietuma administrācija apmaksā normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu noteiktajā apjomā un kārtībā.

22.² pants. Apcietināto pārvešanas un apsardzes kārtība veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas laikā

Ministru kabinets nosaka apcietināto pārvešanas un apsardzes kārtību veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas laikā ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas.”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. jūnijam izdod šā likuma 22. panta trešajā daļā un 22.² pantā paredzētos noteikumus par apcietināto veselības aprūpes īstenošanas kārtību un apcietināto pārvešanas un apsardzes kārtību veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas laikā ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas. Līdz šā likuma 22. panta trešajā daļā paredzēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai ir piemērojami Ministru kabineta 2014. gada 14. janvāra noteikumi Nr.25 “Noteikumi par apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpi ieslodzījuma vietās”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

27. 34L/12 Grozījumi Ieslodzījuma vietu pārvaldes likumā

Izdarīt Ieslodzījuma vietu pārvaldes likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 13. nr.; 2004, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2006, 101. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 6. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ieslodzījuma vietas veic apcietinājuma kā drošības līdzekļa un brīvības atņemšanas kā kriminālsoda izpildi, nodrošina notiesāto resocializāciju un garīgo aprūpi, kā arī veselības aprūpi.”

2. 22. pantā:

izteikt pirmās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izdarīt personu apskati, telpu, mantu un apģērba pārbaudi, arī izmantojot tehniskos līdzekļus, izņemt priekšmetus, izstrādājumus un vielas, kuras aizliegts ienest, lietot un glabāt ieslodzījuma vietā;”;

papildināt pirmo daļu ar 8. un 9. punktu šādā redakcijā:

“8) nodrošināt ieslodzīto pārvešanu uz ārstniecības iestādi ārpus ieslodzījuma vietas veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanai un ieslodzīto apsardzi šādu pakalpojumu saņemšanas laikā;

9) atbilstoši kompetencei apstrādāt personas datus valsts informācijas sistēmās apcietinājuma kā drošības līdzekļa un brīvības atņemšanas kā kriminālsoda izpildei.”;

izslēgt trešo daļu;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ieslodzītā pārvešanu uz ārstniecības iestādi veic ar operatīvo transportlīdzekli, ja tas nepieciešams sabiedrības drošības nodrošināšanai vai ieslodzītā veselības stāvokļa dēļ.”

3. 23. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Amatpersonai ieslodzījuma vietā, kā arī pārvedot ieslodzīto uz ārstniecības iestādi ārpus ieslodzījuma vietas vai apsargājot ieslodzīto ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas, ir tiesības lietot fizisku spēku, speciālos cīņas paņēmienus un speciālos līdzekļus, lai;”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Speciālo līdzekļu veidus un kārtību, kādā tos lieto ieslodzījuma vietu amatpersonas, nosaka Ministru kabinets.”

4. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par 1. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2. punktu šādā redakcijā:

“2. Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. jūnijam izdod šā likuma 23. panta piektajā daļā paredzētos Ministru kabineta noteikumus par speciālo līdzekļu veidiem un kārtību, kādā tos lieto ieslodzījuma vietu amatpersonas.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

28. 35L/12 Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā

Izdarīt Latvijas Soduzpildes kodeksā šādus grozījumus:

1. Izslēgt 48.² panta otrajā daļā vārdus “un ar šādu aprūpi saistīto konvoja un apsardzes pakalpojumu apmaksāšanai”.

2. Izteikt 78. pantu šādā redakcijā:

“78. pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto veselības aprūpe

Ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem no valsts budžeta apmaksātus veselības aprūpes pakalpojumus normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu noteiktajā apjomā un kārtībā. No valsts budžeta neapmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem Ārstniecības likumā noteiktajā kārtībā.

Papildus veselības aprūpes apjomam, kas noteikts normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu, ar brīvības atņemšanu notiesātie saņem neatliekamo stomatoloģisko palīdzību.

Ministru kabinets nosaka notiesāto veselības aprūpes īstenošanas kārtību.”

3. Papildināt kodeksu ar 78.¹, 78.² un 78.³ pantu šādā redakcijā:

“78.¹ pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto veselības aprūpes organizācija

Ar brīvības atņemšanu notiesāto veselības aprūpi nodrošina brīvības atņemšanas iestādes medicīnas daļā vai Latvijas Cietumu slimnīcā. Ja ar brīvības atņemšanu notiesātajiem nepieciešami veselības aprūpes pakalpojumi, kurus nav iespējams nodrošināt brīvības atņemšanas iestādē vai Latvijas Cietumu slimnīcā, notiesātos nogādā tādā ārstniecības iestādē ārpus brīvības atņemšanas iestādes, kura sniedz attiecīgos pakalpojumus.

Ja ar brīvības atņemšanu notiesātajiem nepieciešama neatliekama medicīniskā palīdzība, kuru brīvības atņemšanas iestādē nav iespējams sniegt, šādu palīdzību viņiem sniedz citā ārstniecības iestādē ārpus brīvības atņemšanas iestādes.

Brīvības atņemšanas iestāde šā panta pirmās daļas otrajā teikumā minētajā gadījumā nodrošina notiesātā pārvešanu un apsardzi ārstniecības iestādē, savukārt šā panta otrajā daļā minētajā gadījumā — notiesātā apsardzi visā veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanas laikā.

Izdevumus par veselības aprūpes pakalpojumiem, kuri ar brīvības atņemšanu notiesātajiem sniegti ārstniecības iestādēs ārpus brīvības atņemšanas iestādes, brīvības atņemšanas iestādes administrācija apmaksā normatīvajos aktos par veselības aprūpes finansēšanu un organizēšanu noteiktajā apjomā un kārtībā.

78.² pants. Ar brīvības atņemšanu notiesāto pārvešanas un apsardzes kārtība veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas laikā

Ministru kabinets nosaka ar brīvības atņemšanu notiesāto pārvešanas un apsardzes kārtību veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas laikā ārstniecības iestādē ārpus brīvības atņemšanas iestādes.

78.³ pants. Ar brīvības atņemšanu notiesātas sievietes bērna reģistrēšana

Ja ar brīvības atņemšanu notiesātajai soda izciešanas laikā piedzimst bērns, brīvības atņemšanas iestādes administrācijai ir pienākums bērna dzimšanas reģistrēšanai rakstveidā informēt to dzimtsarakstu nodaļu, kuras darbības teritorijā atrodas brīvības atņemšanas iestāde.”

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 26.¹ punktu šādā redakcijā:

“26.¹ Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. jūnijam izdod šā kodeksa 78. panta trešajā daļā un 78.² pantā paredzētos noteikumus par notiesāto veselības aprūpes īstenošanas kārtību un notiesāto pārvešanas un apsardzes kārtību veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas laikā ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas. Līdz šā kodeksa 78. panta trešajā daļā paredzēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai ir piemērojami Ministru kabineta 2014. gada 14. janvāra noteikumi Nr.25 “Noteikumi par apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpi ieslodzījuma vietās”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 17. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 30. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.12.2014., Nr. 257.

29. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. decembra sēdē ar 2014. gada 31. decembri atbrīvojusi **Liliju Kanaviņu** no Aizkraukles rajona tiesas tiesneša amata pēc pašas vēlēšanās.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2014. gada 18. decembrī

30. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. decembra sēdē apstiprinājusi **Inesi Lībiņu-Egneri** (VIENOTĪBA) par Eiropas Padomes Parlamentārās Asamblejas Latvijas delegācijas vadītāju.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2014. gada 18. decembrī

31. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. decembra sēdē nolēmusi piekrist tam, ka deputātam **Veiko Spolītim** tiek izpildīts administratīvais arests, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 3. novembra spriedumu lietā Nr. 129105814/21.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2014. gada 18. decembrī

32. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. decembra sēdē ar 2014. gada 18. decembri atbrīvojusi **Ināru Strautiņu** no Rīgas rajona tiesas tiesneša amata veselības stāvokļa dēļ.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2014. gada 18. decembrī

33. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. decembra sēdē nolēmusi piekrist likumā “Par valsts budžetu 2014. gadam” noteiktās apropriācijas pārdalei no Saeimas budžeta programmas 01.00.00 “Saeimas darbības nodrošināšana” 2 894 552 *euro* apmērā uz 74.resora “Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums” budžeta programmu 02.00.00 “Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem”.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2014. gada 18. decembrī

34. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 18. decembra sēdē apstiprinājusi, ka par zvērināta revidenta komercsabiedrību Latvijas Republikas Valsts kontroles 2014. gada finanšu pārskata revīzijas veikšanai izraudzīta SIA “Auditorfirma Padoms”.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2014. gada 18. decembrī